Hans-Jörg Ronsdorf

**Mi az örömhír,
és mit jelent számunkra**

Egyszerűen.
Világosan.

ISTEN JÓ EVANGÉLIUMA

Isten jó evangéliuma

Mi az örömhír, és mit jelent számunkra

Hans-Jörg Ronsdorf

Impresszum

Isten jó evangéliuma. Mi az örömhír, és mit jelent számunkra

Átdolgozott új kiadás, 2026. Ingyenes letöltés: www.hans-joerg-ronsdorf.de

A nyomtatott 5. kiadás (2021. november) a 978-3-9820715-0-3 ISBN-számon jelent meg (a német kiadás ISBN-je).

© Hans-Jörg Ronsdorf – minden jog fenntartva. Továbbadása kifejezetten kívánatos, amennyiben a szöveg változatlan marad.

Hans-Jörg Ronsdorf, Albis 6 1/2, 87477 Sulzberg

E-mail: hj-ronsdorf@t-online.de

Honlap: www.hans-joerg-ronsdorf.de

Tartalom

Három szó és egy történet 7
Az evangélium 7
Isten evangéliuma 9
Kinek van szüksége az evangéliumra? 10
Bűn? 11
Szabadság – nem kényszer 13
Hogyan juthattunk idáig 14
Nem maradhat így 15
Az ország evangéliuma 16
Hogyan jutott el hozzánk ez az üzenet? 16
Mi Isten királyi uralma? 17
Isten uralma – a legjobb mindenkinek 18
Isten Fiának evangéliuma 19
A király és a kereszt 21
A királygyilkosság 21
Másképp, mint várták 23
A kereszt Isten szemszögéből 24
Értünk feláldozva 25
Szüksége van-e Istennek áldozatra? 26
A gonosz legyőzése jóval 29
Isten határtalan bölcsessége és ereje 30
Amit a kereszt ajándékoz nekünk 31
A kereszt – bolondság 32
Haza 33
Isten kegyelmének evangéliuma 34
Kegyelem az elejétől a végéig 36
Isten szeretet 38
A láthatatlan világ – a sötétség hatalmai 40
A hatalmak és az emberek 41
Az evangélium és a hatalmak 42

A hatalmak és Isten üdvterve 43
A kereszt diadala 44
A szabadság lehetséges 44
A békesség evangéliuma 45
Az evangélium – beteljesedett ígéret 46
Az evangélium reménysége 48
Álom Isten új világáról 49
Az evangélium – erő az üdvösségre 51
Engedelmeskedni az evangéliumnak 52
Jézus tanítványává lenni 53
A tanítványság kezdete 53
Hogyan néz ki Jézus követése? 54
Figyelmen kívül hagyni az evangéliumot 56
Minden napvilágra kerül 57
Isten haragja 58
Az örök élet és a pokol 60
A másik evangélium 61
Ami nem az evangélium 62
Befejezésül 63
Hogyan tovább? 64

Szívből gratulálok! Ennek a könyvnek sikerült felkeltenie az Ön figyelmét. Tartsa meg. Olvassa el. Könnyen lehet, hogy Isten találkozni akar Önnel. Akkor is, ha már ismeri az evangéliumot – vagy úgy gondolja, hogy ismeri. Isten áldja meg az olvasással töltött idejét. Megéri.

Először egyszerűen olvassa végig. Másodszorra a lábjegyzetekben megadott bibliai szövegeket is kikeresheti és elolvashatja egy Bibliában.

Egyedül a Biblia mutatja meg, mi az evangélium. Ezt igyekeztem a lehető legjobban és röviden kibontani.

Három szó és egy történet

Az evangélium egy történet. Nem a miénk. A názáreti Jézusé. Amely Betlehemben kezdődik, és Jeruzsálemben ér véget. Hihetetlen történet. Mégis sokan hisznek benne. Mert ez a régi történet számtalan új történetet írt. Sok ember tanúskodik arról, mit tett vele ez a Jézus-történet. Új emberek lettek, reménységgel és jövővel.

Az evangélium valóban a Jézus-történet. Három szóban összefoglalva erre fut ki:

Jézus az Úr.[1]

Ő a király.[2]

A világegyetem fölött. Mindenki és minden fölött. Király, aki igazságosan és szeretetben uralkodik, aki megbocsát, és aki mindent újjá fog tenni. Ez az örömhír! Ezt hirdették az apostolok, a tanítványok, akik kezdettől fogva ott voltak. Izraelnek és az egész világnak.

Ehhez még sok mindent hozzá kell tenni. Ezt a következő oldalakon találja. Jegyezze meg ezt a három szót. Ez a központi üzenet. Ez az örömhír szíve. Mindannyiunkat érint. Személyesen. Nem másokat. Minket. Engem. És érinti az egész bolygónkat, az otthonunkat. Majd meglátja. Olvassa ezt a könyvet úgy, mint egy személyesen Önnek szóló üzenetet.

Az evangélium

A keresztények az evangéliumról beszélnek. Ez az, ami jellemzi őket. Vagy aminek jellemeznie kellene őket. Az identitásukhoz tartozik. Nélküle semmik volnának. Jelentéktelenek. Mint a só, amely nem sós.

Az evangélium a titkuk. A kincsük. Az orvosságuk. Lelki, erőszakmentes fegyverük. Senkinek sincs hozzá fogható üzenete.

Az „evangélium" szó gyakran előfordul a Bibliában. De nem ott bukkan fel először. Nem a Biblia vagy az egyház kegyes szóalkotása. Jézus korában és korábban is a köznyelvhez tartozott. *Jó hírt* jelentett. *Örömhírt*, amely örömet és megkönnyebbülést hoz. Amely valami jót jelent be.[3] Különféle örömteli alkalmakkor vittek „evangéliumot". Kr. e. 63-ban megszületett Augustus császár. Születésnapját később örömhírként ünnepelték az egész Római Birodalomban. Az isteni fiának nevezte magát – ezt a címet később sok császár viselte. Íme néhány mondat ebből az Augustus császárról szóló evangéliumból:

1. ApCsel 2,36; 4,24; 11,20; 15,17
2. ApCsel 17,7; 1Tim 6,15; Jel 17,14; 19,16
3. Lk 1,19

„Ez a nap más arcot adott a világnak. Elveszett volna, ha születésében nem ragyogott volna fel minden ember számára az üdvösség. A világ üdvére ez az ember olyan adományokkal telt meg, hogy üdvözítőként küldetett nekünk és az eljövendő nemzedékeknek. Minden viszálynak vége, mindent dicsőségessé tesz. Az atyák reménységei beteljesedtek. Lehetetlen, hogy valaha is jöhetne nála nagyobb. Születésével új időszámítás kezdődik."[4]

700 évvel korábban Ézsaiás, a régi próféta ezt mondta: *Micsoda öröm! A hegyeken át siet a győzelem hírnöke! Jó hírt hoz, békességet és szabadulást hirdet, ezt mondja Sion városának: Istened az egész világ királya!*[5]

Ézsaiás az élő Istenről beszél. Az Örökkévalóról. Aki mindent teremtett. A történelem Uráról. Nem egy emberről. Vagy valakiről, aki isten fiának kiáltotta ki magát. A császár bejelentése örömhír volt. De melyik uralkodó hozza el a világnak azt, amire valóban szüksége van? Amire a lelke mélyén mindenki vágyik?

Az evangélium a harctérről érkező hír is volt. Amikor kivívták a győzelmet, és megverték az ellenséget. Ez pontosan megfelel a keresztény evangéliumnak. *Ez az örömhír egy győzelemről. Isten győzelméről, amelyet a Fia által aratott, a Megfeszített és Feltámasztott által: Jézus Krisztus által. Isten nem kapitulált. Harcol a világáért!*

4. A kis-ázsiai Priéné naptárfelirata, Kr. e. 9; rövidítve és szabadon fordítva.
5. Ézs 52,7

A kereszthalál, a feltámasztás és az Isten trónjára való felmagasztalás teszi Jézust a világ Urává és Üdvözítőjévé. Neki adatott minden hatalom: Ő a világegyetem uralkodója.[6] *Az Övé. Ő a minden király fölött álló király, aki mindenkinek bűnbocsánatot és örök életet kínál!*[7] *Olyan király, aki mindent odaadott értünk. Aki szeret minket. Olyan király, akire az ember fenntartás nélkül rábízhatja magát, mert nincsenek önző érdekei és hátsó gondolatai. Minden tiszteletet megérdemel. Vissza fog jönni, de erről majd később.*

Ez röviden az evangélium. A legfontosabb. Gondolja végig. Jegyezze meg. Soha ne felejtse el.

A keresztények számára ma is kockázatos lehet – és egyes országokban az is –, hogy Jézusról mint királyról tegyenek bizonyságot. Ha ezt a királyt[8] tisztelik, azt úgy is értelmezhetik, hogy megkérdőjelezik az uralkodókat, császárokat és királyokat. Politikai szándék nélkül. Engedelmességből. A Jézushoz való hűség nemegyszer üldözést és halált hozott rájuk. Mert az ő Jézusuk és a mi Jézusunk a föld királyainak fejedelme.[9] Fölöttük áll!

Az örömhírt azonban nem lehetett megölni. Benne élt a feltámadott Úr és Krisztus. Megvolt benne az a robbanóerő, hogy térdre kényszerítse a Római Birodalmat. Nem karddal, hanem az evangélium átformáló kegyelmével és erejével.

Isten evangéliuma

Honnan ered az evangélium? Minden Istennél kezdődik. A háromszemélyű Istennél: az Atyánál, a Fiúnál és a Léleknél. Ő találta ki. Az Ő szívében született meg. Örök szeretetéből. Már azelőtt, hogy a föld és az emberek léteztek volna.[10] Mindaz, amit tartalmaz, Tőle származik.[11] Egyedül Tőle. *Ez az Ő evangéliuma.* Ezért ez az igazság. Megbízható. Hitelt érdemlő. Erre építheti az ember az életét.[12] Mert Isten hűséges.[13] Nem hazudik.[14] Mindaz, amit az evangéliumban ígér és megfogad, érvényes, és meg is történik. Az Ő ígérete, amelyben fenntartás nélkül bízhatunk. Önkéntes. Határtalan szeretet indítja. Ő

6. Mt 28,18; ApCsel 2,36; Ef 1,20–23
7. Lk 24,47; ApCsel 2,38; 5,31; 10,43; 13,38; 26,18
8. ApCsel 17,7
9. Jel 1,5
10. Róm 16,25; 2Tim 1,9
11. 2Kor 5,18
12. Mt 7,24
13. 1Thessz 5,24; Zsid 10,23; 1Pt 4,19
14. Tit 1,2; Zsid 6,18

akarta így. Örömét leli abban, hogy önmagát ajándékozza. Ez az öröme. Ebben dicsőíti meg magát.[15] Övé minden dicsőség.[16]

Maga Isten hozza el az örömhírt. *Ez Isten küldetése.* Cselekszik, munkálkodik és szól. Az örömhír olyan világba érkezik, amelynek éppen erre van szüksége. *Istennek magának nincs szüksége semmire. Semmi sem hiányzik Neki. Tökéletes. Szíve mégis túlcsordul. Szeret, mert Ő a szeretet. Minden idők legnagyobb hazahozó akcióját indítja el.* Vissza akar kapni minket, embereket! Családot akar![17] *Mert ahogyan megszületünk, úgy nem vagyunk a gyermekei.* Mindannyiunknak azzá kell válnunk. Ezért akarja nekünk ajándékozni szeretetét és gondoskodását. Hogy örökké Vele éljünk.

Kinek van szüksége az evangéliumra?

Isten üzenete olyan világgal találkozik, amely már nem olyan, amilyennek Isten kezdetben teremtette. És amilyennek elképzelte. *Mit gondol: szükség van arra, hogy Isten beavatkozzon a világunkba? Vagy boldogulunk Isten nélkül is?*

Vessünk őszinte és árnyalt pillantást a világunkra.

Isten üzenete olyan emberekkel találkozik, akik belül összetörtek és reménytelenek. Akik sokszor már nem látnak kiutat. Akiknek a lelkiismeretét bűntudat gyötri. Akik tudják, mi mindennek kellene vagy lehetne másképp lennie. Akik félnek, nyugtalanok, üresek, betegek és megkötözöttek. Olyan emberekkel találkozik, akik mind meg fognak halni.[18] Olyanokkal, akik félnek a jövőtől.

Az emberiség nagy része szegénységben él. Napi küzdelemben a túlélésért. Sokan elbuknak közben.

Isten üzenete olyan emberekkel találkozik, akik kudarcot vallottak a házasságukban, a családjukban, a munkájukban és a társadalomban. Olyanokkal, akik az öngyilkosságot látják az utolsó lehetőségnek.

Ugyanúgy találkozik olyan emberekkel, akiknek kevés vagy éppen semmi gondjuk sincs. Akiknek megadatott, hogy gazdag országban vagy gazdag családban nőjenek fel. Anyagilag függetlenek. De egészség és jólét ellenére gyötri őket az értelmetlenség és a belső üresség.

Legyőzetlen betegségek és vírusok fenyegetik az életünket. A természet megmutatja életveszélyes arcát.

15. Ef 1,6.9.12.14
16. Jel 5,11–14
17. Zsolt 103,13; Ézs 64,8; Mal 2,10; Jn 14,2; Zsid 2,10; 1Jn 3,1–3
18. Róm 5,12–14; 6,23

Minden ember kérdések, gondok és szükségek kis világegyeteme, amely szeretetért, értelemért, megbocsátásért és kapaszkodóért kiált. Akkor is, ha mindez a nyüzsgés és a figyelemelterelés alatt rejtve marad vagy elfojtódik.

Az evangélium olyan nemzetekkel találkozik, amelyek háborúban állnak egymással. Olyan emberekkel, akik viszályban és békétlenségben élnek egymással. Olyan világgal találkozik, amelyben otthon van az igazságtalanság. Amelyben emberek máig rabszolgasorba taszítanak és kizsákmányolnak más embereket. Hátrányosan megkülönböztetik egymást. Ahol a leggyengébbek az áldozatok. Ahol gyerekeknek kell dolgozniuk, és nőket zsákmányolnak ki. Ahol egész államok rendszeresen megsértik az emberi jogokat.

A világ sokak számára szenvedéssel teli hely marad. Ennél a felsorolásnál bizonyára már régen arra gondolt, hogy nem minden ilyen rossz, hiszen sok jó is van. Sok minden jobb is lesz. Igaza van. *Nem elfogult vagy pesszimista világlátásról van szó. Arról a kérdésről van szó, hogy szükségünk van-e Istenre és az Ő evangéliumára.*

Szükségünk van erre az örömhírre! Erre a felismerésre bármikor el lehet jutni. És ezt az evangéliumot az ember a maga számára is elfogadhatja. Sok ember felismerte ezt. Néha a kemény úton. Csak a kudarc, az összeomlás, a betegség és a szenvedés vezette el őket erre a felismerésre. Isten nem hallgat. Ezek a nehéz, gyakran életveszélyes tapasztalatok Isten megafonja, amellyel elér minket.[19]

Bűn?

Nem modern szó. Nem vonzó, és félreértik. Mégis hozzátartozik a Biblia látásmódjához, ahhoz, ahogyan az okokat leírja. Hogyan magyarázzuk mindannak az okát, amit nem akarunk: a kudarcot, az összetörtséget, az ellenségeskedést és a káoszt?

A Biblia világosan beszél, amikor leírja az embert. Hogyan születik, hogyan fejlődik és él. Hogyan viselkedik embertársaival szemben. És Istennel szemben. Nyíltan beszél. Nem finomkodik. Kíméletlenül őszinte. *Azt mondja, hogy bűnösök vagyunk.*[20] *Mindannyian. Kivétel nélkül. Mindannyian vétkezünk, mert bűnösök vagyunk. Ez az általános, különbségtétel nélküli megállapítás csak a bibliai világképben létezik! Egyetlen vallás sem állítja, hogy kivétel nélkül mindenki bűnös.*

19. A megafon képe C. S. Lewistól származik: „Über den Schmerz" (*The Problem of Pain*; magyarul: *A fájdalom*).
20. Ef 2,1

A bűn nemcsak azt írja le, amit teszünk. Azt is, amik vagyunk. Sajnos nem lehet úgy elkülöníteni és eltávolítani belőlünk, mint egy daganatot. Aligha lehetne rosszabb: a hatalmában vagyunk, a foglyai vagyunk. Ez súlyosabb következményekkel jár, mint egy helytelen viselkedés. A bűn nem csupán egyéni gonosztettek halmaza. Tevékeny, rosszindulatú erő, amely átjárta és megszállta a létünket. Katasztrófa. Mert bűnünk elválaszt minket Isten örök szeretetétől. Ez a szeretet elérhetetlen számunkra. A bűn és Isten soha nem fér össze.

A bűnnel együtt jött a halál. Elkerülhetetlen következményként. Mint egy zsold, amelyet megérdemlünk. Azt aratjuk, amit vetünk. A bűn és a halál egyetemes erők, amelyek elől senki sem menekülhet.

A bűn mint uralkodó elv kártékonyan formálja a személyiségünket. Perfekcionistává, gyávává és habozóvá tesz minket, amikor mások javáról van szó, akár a szomszédunkéról, akár az Afrikában haldoklóéról. De önzővé is, amikor a saját előnyünkről van szó. A bűn nárcisztikussá, csalóvá, szenvedélybeteggé, cselszövővé, fanatikussá, házasságtörővé, nemi erőszaktevővé tesz. A felsorolást a végtelenségig lehetne folytatni.

De nem csupán foglyok vagy betegek vagyunk. Nem csupán passzív áldozatok. Sokkal inkább a bűn tevékeny, kényszerrel besorozott ügynökeivé váltunk. Képviselőiként, eszközeiként szegődtünk a szolgálatába. Ez nem csupán fogság, hanem tevékeny bűnrészesség.

A bűn lényege rejtve marad előttünk, amíg figyelmen kívül hagyjuk a bűn és Isten viszonyát. A bűn nem csupán jelenség az emberi életben, amelyet el lehet fojtani vagy kordában lehet tartani – vagy kell. A Biblia a bűnt anarchiaként, ellenségeskedésként, lázadásként, Istennel szembeni engedetlenségként írja le. Az Isten nélküli ember nem egyszerűen tökéletlen teremtmény, amelyet tökéletesíteni kell. Lázadó, akinek le kell tennie a fegyvert. A megadás az egyetlen kiút.

Kérem, e legsúlyosabb vádak ellenére is olvasson tovább!

Az emberi élet alapvető kapcsolata – az Istennel való kapcsolatunk – összetört. Ez a töröttség minden más, egymás közötti kapcsolatunkban is megmutatkozik. Nemcsak személyesen vagy egyedül vagyunk bűnösök. Egy egész emberiséghez tartozunk, amely nem menekülhet a bűn elől.

A Bibliának ez a diagnózisa a megmentésünk! Nem kárhoztatás!

Örülne-e, ha az orvosa elhallgatná Ön elől halálos betegségének őszinte diagnózisát? Főleg akkor, ha ugyanabban a lélegzetvételben olyan gyógyszert vagy műtétet ígérhetne, amely legyőzi a betegséget?

Szinte lehetetlen belátni és elismerni Isten diagnózisát. Szívesen tekintjük magunkat kivételnek. Vagy lekicsinyeljük a helyzet komolyságát.

Így az evangélium olyan világgal találkozik, amelyet minden baja ellenére különös módon alig érdekel Isten üdvözítő üzenete. Paradoxon. Istennek mégsem mindegy, mi történik ezen a bolygón, az Ő bolygóján. *Az evangélium a bizonyíték arra, hogy Isten harcol ezért a világért.* Nem a szenvedés, a gonosz és a halál mondja ki az utolsó szót. Mert Isten szeretet![21]

A kezdeti kérdésre a válasz: szükségünk van az evangéliumra, hogy Isten gyermekeivé legyünk.

Nagy Isten ellenszenve a bűnnel, a gonosszal szemben, amelyet az emberek gondolnak és tesznek – nagyban és kicsiben egyaránt. Mert a bűn tönkretesz minket. Mert Isten szeretet, és meg akar menteni minket. Isten ellenszenve és az, hogy elítéli a bűnt, konkrétan „Isten haragjában" fejeződik ki.[22]

Amennyire elítéli a gonoszt, amelynek mi vagyunk az elkövetői, annyira meg akar szabadítani tőle minden embert.

Szabadság – nem kényszer

Ennek a csodálatos evangéliumnak[23] ellenére Isten senkit sem kényszerít igenre. Igazi szeretet csak a szabadság alapján létezhet! A döntés szabadsága és a felelősség az ember lényegéhez tartozik. Így teremtetett az ember, és nem másképp.

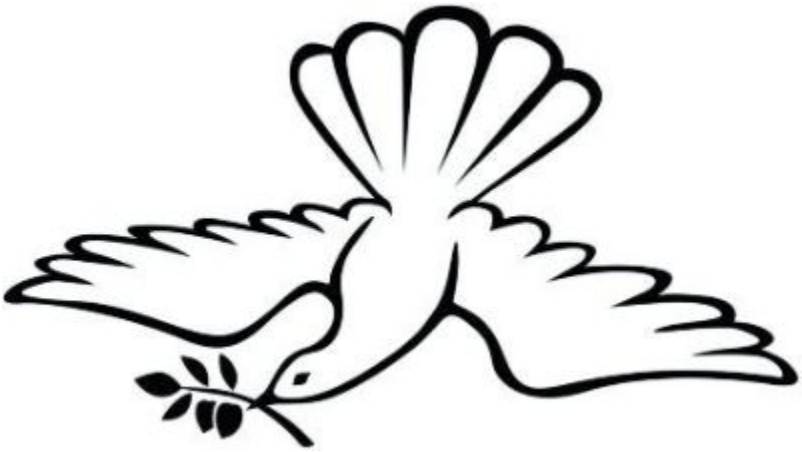
Bűnösként azonban az ember már nem semleges. A bűn tehetetlenné, sőt képtelenné teszi arra, hogy önmagától befogadja az evangéliumot. Emberileg nézve lehetetlen, hogy valaki felismerje önmagáról: bűnös vagyok. De az evangéliumnak ereje van. Megnyitja a szemet önmagunkra és Istenre. Megvilágosítja a szívet és a lelkiismeretet. Isten nem hagyja magára az embert ebben a döntésben. Az emberi szív hevesen ostromlott hadszíntér. Isten meg akarja nyerni a szíveket. És azzal akarja meggyőzni és megvilágosítani őket, hogy kész megbékéltetni őket önmagával.

Isten mentő leleményessége mérhetetlen. Bármilyen helyzetet, bármely időpontot és bármely helyet felhasználhat arra, hogy szent jelenlétével felébressze a bűn és az elveszettség tudatát, és ugyanakkor üdvösséget és megmentést ajándékozzon.

Ezekre a csillagórákra nincsenek előírások vagy sablonok. Így történt. Így történik. Így történhet most Önnel is. Sok ember elmondja, milyen csodálatosan, váratlanul, titokzatosan, szeretettel vagy gyökeresen lépett be Isten az életébe.

21. Róm 5,8; 1Jn 3,1; 4,7–11
22. Jn 3,36; Róm 1,18; 5,9; Ef 2,3; 5,6; Kol 3,6; 1Thessz 1,9–10
23. 2Kor 4,4

Isten üzenete sürgető parancs a megtérésre.[24] *A mi javunkra. Az emberek azonban maguk felelősek azért, hogyan válaszolnak rá.*

Hogyan juthattunk idáig

Az embereket arra teremtette Isten, hogy az Ő képviselői legyenek a földön. Az Ő képmásaként. Hogy Teremtőjükkel együtt gondosan igazgassák és kormányozzák a földet. Az édenkertet, ezt az áttekinthető helyet, ki kellett volna terjeszteni az egész földre. Ő, az Atya, és ők, mindnyájan, az emberek, az Ő családja.[25] Ezt tervezte kezdettől fogva.

Emberek, akiket valódi akaratszabadsággal teremtett. Hogy befogadják, viszonozzák és továbbadják Isten szeretetét. Valóságos álom így élni és dolgozni a Teremtővel. Egészen közel Hozzá. Az Ő oltalmában és áldásában.

Akkor azonban, a kezdetben, az emberek másként döntöttek. Nem őrizték meg kiváltságos lakóhelyüket, az édenkertet. Bejutott a csábító. A ravasz kígyó. A kígyó mögött Isten egykor ragyogó angyala rejtőzött. Ez az angyal elszakadt Istentől. Fellázadt és bűnbe esett. Ezt a gondolatot akarta a Sátán, az ördög eladni az embereknek: megvilágosodásként és haladásként egy jobb, szabadabb élet felé.

Nem követték Teremtőjük jó útmutatását. Olyanná lenni, mint Isten – ez az ördög kísértése és csábítása. Így megszegték jó Istenük egy egyszerű parancsát. Talán attól tartottak, hogy valami jót visszatartott tőlük?[26]

24. ApCsel 17,30
25. Ézs 63,16; 64,8; Lk 3,38; ApCsel 17,28–29

Nagy árat fizettek ezért a lépésért. Semmi sem volt már olyan, amilyennek lennie kellett volna. Elvesztették a paradicsomot. *A halál, a mulandóság – lelkileg és testileg egyaránt – betört az életükbe.*[27] És elterjedt. Mint egy öröklődő betegség, átszállt minden utódjukra. Akik közé mi is tartozunk.

Mindez régen történt. Valahogy így is maradt. Mind a mai napig. Sok ezer évvel később mi, emberek, a Teremtő nélkül alakítjuk az életünket. Magunk döntünk mindenről. Úgy, mintha Isten nem is létezne. Azt hisszük, jobban tudjuk. Elfelejtettük a Teremtőnket. És látszólag vonzóbb isteneket találtunk. Mert emberi alkatunkhoz tartozik, hogy vallásosak vagyunk, hogy valamire hagyatkozunk, vagy valamiben hiszünk. Ezt mutatják a világ vallásai, de a modern ember viselkedése és pótistenei is, mint a pénz, a hatalom és a szex. Isten nélkül most magunknak kell kielégítenünk a szükségleteinket. A telhetetlen mohóság nagyban és kicsiben egyaránt a magukba veszett szívek kifejeződése. Önmagunk foglyai vagyunk, és tudjuk, hogy valami lényeges, valami, ami értelmet adna, elveszett számunkra. Elhagytuk az élet forrását,[28] a Teremtőnket. A Vele való kapcsolat nélkül a teremtett világhoz fűződő egészséges kapcsolatunk is megzavarodott. Az emberek sok helyen lerombolják a házat, amelyben laknak. Elutasítjuk Isten jó parancsolatait, amelyeket azért kaptunk, hogy sikeres, áldott életünk legyen Istennel, egymással és a teremtett világgal.

Gyakran arra következtetnek, hogy a törvények és a parancsolatok egy zsarnoktól származnak. Egy olyan Istentől, aki ellenőrizni, uralni és korlátozni akar minket. Sokan azonban nem ismerik Istent olyannak, amilyen valójában.

Jó Atya, aki a javunkat akarja.

Nem maradhat így

Isten utánamegy a bukott világnak. Minden gondjával és tűzfészkével együtt. Nem mond le róla.[29] A gonosz a maga sokféle erejével, nagyban és kicsiben, nem csupán probléma. Kezdettől fogva létkérdés. Lenni vagy nem lenni. Túlélni Édenen kívül – ez a létünk láthatára. Azóta ebben a válságban és tetteink minden következményében élünk. Naponta látjuk, mit jelent ez. Isten nélkül nem lehet jó vége. Isten nélkül a sötétségbe vezet az út. Botorkálunk a lelki és erkölcsi sötétségben. Nem ismerjük sem az utat, sem a célt.

26. 1Móz 3
27. Róm 5,12–21
28. Zsolt 36,10; Péld 14,27; Jer 2,13; 17,13
29. Jn 3,16

Az evangélium – nem az ítélet és a kárhoztatás – Isten válasza Jézus Krisztusban. *Az evangélium az Ő nagy terve arra, hogy legyőzze a gonoszt. Hogy megállítsa a lefelé tartó spirált, és világosságot, életet és reménységet vigyen a sötétségbe.*[30] Hogy visszatérjen a szabadság, a békesség és az öröm.[31] Mindenki számára. És hogy minden rosszból mégis jó legyen.[32] Hogy Istennek újra családja legyen. És mi a gyermekei lehessünk. Ez a legjobb, ami valaha is történhet velünk.

Az evangélium Isten ígérete, hogy nem marad így, ahogyan ma van. Ez az ígéret ma is érvényes. Soha nem vonta vissza. Minden emberére érvényes. A világ minden pontján.

Az ország evangéliuma

Az evangélium valóban egyszerű. Arra szánták, hogy mindenki megértse. Mégis különböző dimenziói és vonatkozásai vannak. Többet foglal magában, mint amit az ember kezdetben észrevesz. Képzeljen el egy gyémántot. A legnagyobbat, ami csak létezik. Csiszolt. Nemcsak egy, hanem minden csiszolt lapján megtöri a fényt. Az evangélium sokféleképpen ragyog, csodálatos fényességben. Ez Krisztus dicsősége, aki Isten képe.[33]

Hogyan jutott el hozzánk ez az üzenet?

Az üzenet egy személyben jött el. Igen, az üzenet egy személy. Nem törvény. Nem hitvallás. Nem káté. Egy ember. *Nem az a kérdés, hogy mi menthet meg minket. Hanem az, hogy ki menthet meg minket.*

Egy lett közülünk. És mégis egészen más volt: olyasvalaki, aki egyszerre Isten és ember. De aki isteni mivoltát háttérbe helyezi, és alázatosan, sőt erőtlenségben jön hozzánk.

Isten leereszkedik hozzánk. Egészen kicsivé tette magát.[34] A Végtelen, akit el sem tudunk gondolni. Akinek nincs kezdete, nem úgy, mint nekünk. Ő lett emberré. Egészen közel jött hozzánk.[35] Közelebb, mint valaha. Le, a mi szemmagasságunkba. A Teremtő a teremtményei között. Emberi formában.[36] Látt

30. Zsolt 27,1; 43,3; Ézs 9,2; 60,1; Mt 4,16; Jn 1,4–9; 3,19–21
31. Lk 2,10
32. 1Móz 50,20
33. 2Kor 4,4
34. Fil 2,6–8
35. Jn 1,14
36. Fil 2,5–11

ák, hallották, megérintették, átölelték.[37] Ő látott, beszélt, szívében megindult, sírt, szerette és együttérzéssel érintette meg az embereket.

Hogy végre megértsük. Nem egy uralkodó pompájában jött el. Egy názáreti ács jött. A galileai köznépből. Isten Jézusban jön el hozzánk. Valóra váltja, amit megígért. Ézsaiás előre megmondja:

> *Az Úr Lelke birtokba vett engem. Mert az Úr felkent, és ezzel felhatalmazott arra, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek. Elküldött, hogy új bátorságot öntsek a kétségbeesettekbe, és hirdessem a foglyoknak: „Szabadok vagytok! Bilincseitek lehullanak!”*[38]

Ezt Jézus a názáreti zsinagógában önmagára vonatkoztatja: *Ez a prófétai ige ma a szemetek láttára beteljesedett.*[39] Egész élete, szavai és tettei ezeknek a prófétai igéknek a beteljesedése, és ennek az örömhírnek a tökéletes kifejeződése.

Jézus Isten képe.[40] Aki Őt látta, a mennyei Atyát látta.[41] Ő Isten küldetése. Jézus az, amit Isten mondani akar nekünk.[42] Ha meg akarjuk érteni, ki és milyen Isten, akkor Jézusból kiindulva kell megértenünk. Jézus a mi istenképünk. Ahogyan az evangéliumi beszámolók leírják. Ilyen Isten.

Ezért nevezzük Jézus négy életrajzát, Máté, Márk, Lukács és János beszámolóját *evangéliumoknak*. Márk így kezdi: *Ebben a könyvben meg van írva, hogyan kezdődött a Jézus Krisztusról, Isten Fiáról szóló örömhír.*[43]

Jézussal kezdődik az örömhír. Ezt olvassuk Róla: *Jézus visszatért Galileába, és Isten megbízásából ezt hirdette: Eljött az idő: most állítja fel Isten az uralmát, és most viszi végbe a művét. Térjetek meg, és higgyetek ennek az örömhírnek!*[44]

Mi Isten királyi uralma?

Isten uralma a szeretet és az igazságosság kormányzása. Az egyetlen jövőt ígérő lehetőség a világunk számára. Az egyetlen jövője.

Sok zsidó úgy értette, hogy legyőzik a római megszállókat, és véget ér a zsarnokságuk. Jézusban azonban egy egyszerű ember jön, nem politikai hatalommal bíró király. Nem háborús hős. *Az Ő országa, Isten királysága nem úgy kezdődik, ahogyan várták, Dávid trónján Jeruzsálemben, hanem egy*

37. 1Jn 1,1–3
38. Ézs 61,1–2
39. Lk 4,16–22
40. Kol 1,15; Zsid 1,1–3
41. Jn 14,9
42. Zsid 1,2
43. Mk 1,1
44. Mk 1,14–15

vándorprédikátorral, akinek az élete a kereszten ér véget. Azoknak az embereknek a szívében kezdődik, akik megvallják bűneiket, és megváltoztatják az életüket. Az Ő országa nem e világból való.[45] Istentől jön. Más. Erőszak nélkül, elnyomás nélkül, katonai hódítás nélkül. Izraelben kezdődik, de az egész világot tartja szem előtt. Minden embernek szánták.

Jézusban Isten királyi uralma nem a fennálló politikai rend ellen irányul. Más a célja. Jézus bejárja az országot, és *megtérést, Istenhez való visszatérést* hirdet. Isten uralma Jézus fellépése által válik valósággá, és azokban az emberekben, akik követik Őt. Számtalan beteget gyógyít meg. Démonokat űz ki. Isten királyi uralma a gonosz és láthatatlan hatalmak ellen irányul, amelyek gyötrik az embereket. Nemcsak látható hatalmasságok vannak, mint a királyok vagy a katonák. Vannak láthatatlan hatalmak is, amelyek alatt az emberek szenvednek. Emlékezzen a csábítóra az édenkertben, egészen a kezdetben. Erről később még bővebben.

Jézus nem válaszol arra a kérdésre, honnan ered a gonosz, és miért van jelen. Cselekszik. Atyja megbízásából és felhatalmazásával felveszi ellene a harcot. Isten királyi uralma betör ebbe a világba, és megváltoztat valamit, ami sokkal mélyebben áll szemben Isten uralmával, mint egykor a rómaiak. Isten királysága ott találkozik az emberekkel, ahol a legtöbbet szenvednek. A legnagyobb ellenség a gonosz, az igazságtalanság, a képmutatás és a szeretetlenség. Egyetlen szóval: *a bűn.* Lelkileg megbetegítette az embert. Hatalmat szerzett az ember fölött. Akkor is, ma is.

Isten maga lép a bűn, a fájdalom és a félelem, a szenvedés és a halál színterére. Azért jön, hogy mindezt magára vegye, és ezáltal felállítsa az új királyságot.

Isten uralma – a legjobb mindenkinek

Harminc rejtett év után Jézus három és fél évig nyilvánosan munkálkodik. Gyógyít, megszabadít, és azt tanítja, ami valóban fontos. Leleplezi a képmutatást, jóllakatja az éhezőket. Így mutatja meg, ki Isten, és mit akar Isten. Ezáltal láthatóvá válik számunkra, emberek számára, milyen lesz egykor Isten örök királysága. Jézus munkája csak a kezdet. És egy ígéret. *Isten nagy terve ugyanis magában foglalja azt a nagy célt, amely Jézusnál már felragyog: új eget és új földet, ahol semmi sem marad mindabból, ami ellen Jézus harcolt.* Új földet, ahol Isten a családjával lakik.[46] Új földet, amelyet megváltozott és megújult emberek gondosan kormányoznak. Nem zsarnokok és kényurak. Az örömhír ez: a vil

45. Jn 18,36
46. Jel 21,3–5

ág birodalmai császáraikkal és elnökeikkel együtt elmúlnak. Isten országa eljön, és örökre megmarad.[47]

Jézussal indult el. Ma is itt van. Kívülről nézve rejtett. Látható király nélkül. A király egy időre eltávozott, mint az úr a példázatban, aki idegen országba utazik. Az országa várja a visszatérését.[48] Ma „undercover", vagyis titokban működő királyság. Határok nélkül. Főváros nélkül. *A világbirodalmak és a politikai rendszerek mellett él. Mindenütt ott, ahol emberek hűséget esküdtek a távollévő, láthatatlan, de igazi királynak, Jézusnak. Ők minden erőszak nélkül építik ezt az országot.*[49] *Fegyverük a szeretet.* Várják, hogy feltámadott, a mennybe visszatért Jézusuk visszajöjjön. Így ígérte.[50] *A király visszatérése nyilvános, látható, hatalmas lesz. Akkor minden világbirodalomnak vége szakad.* A láthatatlan hatalmaknak is, amelyek gonoszul hatnak a világ eseményeire.

Az örömhír Isten győzelmét hirdeti mindazon, ami ellenáll az Ő szeretetből és igazságosságból fakadó uralmának. Jézus életében kezdődött. Isten végső győzelme még hátravan. Feltartóztathatatlanul közeledik. Az Ő királysága már itt van, de még nem teljesen. Még nem látható. Amíg Jézus vissza nem jön, ideiglenes, titokzatos formában létezik. Mégis már most is ott van az előíze annak, ami jön. Békesség és öröm a Szentlélekben.[51] Az evangélium terjedése az egész földön és azok az emberek, akik naponta hálásan alávetik magukat a királynak, tanúsítják ennek az országnak a láthatatlan létezését. Ugyanígy a jelek, csodák és gyógyulások mind a mai napig.

Az evangélium annak kihirdetése, hogy a názáreti Jézus a Krisztus, és hogy Isten mindenek Urává tette.[52] *A Fiút az Atya küldte. Beteljesítette mindazokat a régi próféciákat, amelyeket az Ószövetségben olvashatunk. Emberré lett Dávid utódjaként. Meghalt értünk és a bűneinkért. Eltemették, Isten feltámasztotta, és a maga trónján megkoronázta. Onnan uralkodik. Neki adatott minden hatalom. Jézus a Krisztus!*

Isten Fiának evangéliuma

Jézus Krisztus maga az evangélium. Az Újszövetség *Krisztus evangéliumának* nevezi.[53] Ezt hirdették az apostolok és mindazok, akik Jézus tanítványai és

47. Dán 2,44–45; 7,26–27
48. Mt 25,14–30
49. Mt 5,43–48
50. ApCsel 1,10–11
51. Róm 14,17
52. ApCsel 2,36; 3,20–23; 10,36
53. Róm 15,19; 1Kor 9,12; 2Kor 2,12; Fil 1,27; 1Thessz 3,2

követői lettek.[54] *Őt* hirdették.[55] Ez az ország evangéliuma. Ő a király. De ennél is több. *Nemcsak királyra van szükségünk. Megváltóra is szükségünk van.*

A négy életrajzot azért nevezzük evangéliumoknak, mert ezek az örömhír. Feltűnő bennük, hogy Ő maga semmit sem tesz a hírneve érdekében. Még királlyá sem akarja tétetni magát.[56] A meggyógyítottaknak nem szabad semmit sem elmondaniuk. Mégis elmondják, mert túl nagy az örömük.[57] A megszállottaknak, pontosabban a bennük lakó tisztátalan lelkeknek, amelyek ismerték valódi kilétét, megtiltja, hogy beszéljenek.

Ha jobban megnézzük, senki sem értette meg igazán, ki Ő. Még a legszűkebb köre sem. *Még ha Péter azt mondja is: Te vagy a Krisztus,*[58] *nem tudja, hogy csak egy meghalt és feltámadott Krisztus teljesíti be azt, amit megjövendöltek.*

Mintegy két év után, amelyet a tanítványaival töltött, Jézus arról beszél – tanítványai nagy megdöbbenésére –, hogy meg fogják ölni. Mégpedig Jeruzsálemben, a nagy király városában.[59] A farizeusok, a főpapok és az írástudók gyűlölete miatt. Ugyanakkor azt is mondja, hogy három nap múlva fel fog támadni.[60]

Elképzelhetetlen tragédiával kellett volna végződnie mindennek? Lehetett ez örömhír? Egy király, akit megölnek?

Jézus azonban azt mondja, hogy *életét váltságdíjul*[61] kell adnia sokakért. Az életét adja cserébe, vételárként. Hogy sokakat megváltson. Kivásároljon a rabszolgaságból. A bűn és a halál börtönéből. Az önzésből, az önimádatból, a függőségekből. A láthatatlan hatalmak uralma alól. *Ennek a halálnak átfogó, világot megváltoztató üdvtörténeti eseménnyé kellett lennie. Nem balesetnek és nem vereségnek.*

Egész élete arra irányult, hogy beteljesítse[62] azt, ami annyira ellentmondásosan hangzott.[63] Előre tudta.[64] Kész volt megfizetni az árat az emberek megváltásáért. A saját életével. Azért lett emberré, hogy meghalhasson értük.[65] Olyasvalaki, aki csak jót tett és jót mondott. Aki minden bűn nélkül való volt.[66] Egészen más, mint mi mindnyájan. Odaadással és a felebarát szolgálat

54. ApCsel 8,4.12.25.35.40; 10,36; 11,20; 13,38; 14,7.15.21
55. ApCsel 5,42; Ef 3,8; Fil 1,17–18; Kol 1,28
56. Jn 6,15
57. Mk 1,34.43–45; 5,43; 8,26
58. Mt 16,13–20; Lk 9,18–21
59. Zsolt 48,3; Mt 5,35; 21,5
60. Mt 16,13–21; Mk 8,27–32; Lk 9,18–22.44–45; 18,31–34
61. Zsolt 49,8; Mt 20,28; Mk 10,45; 1Tim 2,6
62. Lk 9,51
63. Lk 12,50; Jn 17,4; 19,28–30
64. Jn 18,4
65. Zsid 2,14

ával teli élet. Egy leheletnyi önzés nélkül. Olyan értékes, tiszta és szent élet, hogy soha nem lett volna szabad véget érnie. Az evangélium Jézus élete és cselekedetei. Nemcsak erkölcsi tökéletessége. Hanem az is, hogy ellenállt a bűnnek, a betegségnek, a megszállottságnak és a halálnak, harcolt ellenük, és legyőzte őket.

Életének a halálban kellett elérnie csúcspontját, beteljesedését, sőt végső győzelmét. Egy halál, amely mindent megváltoztatott. Hatalmi eltolódás a világegyetemben.

Szeretete meggyőző. Ahogyan találkozik az emberekkel, utánuk megy, felemeli, meggyógyítja, megbecsüli őket. Különbség nélkül: a kicsiket és a nagyokat, a betegeket és a bűnösöket. Ezt a Jézust hirdetik. Aki meghalt, feltámadt és él. És aki ma az evangéliumban láthatatlanul, de érezhetően és erőteljesen jelen van. Aki találkozik az emberekkel.

Aki az evangéliummal találkozik, az Jézussal találkozik. Ma is él, ugyanolyan valóságosan, mint akkor, amikor Izraelben járt. Most mint a Feltámadott, aki Isten mennyei dicsőségében él. Isten trónján. De Lelke által mindenütt jelen van, ahol az örömhírt hirdetik. Ennek bizonyítéka, hogy naponta fordulnak emberek a hit engedelmességében Jézushoz, és követik Őt.

Az Atya elküldte a Fiút bűneink eltörlésére, vagyis bűneink bocsánatára. Ez a bizonyítéka annak, hogy szereti a világot. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek egy a világ megmentésében.[67]

A király és a kereszt

Jézus a végére összpontosított. Egy túl korai végre.[68] Ez azonban egyszersmind valami újnak a kezdete volt. Valami sokkal nagyobbnak. Azért jött, hogy életét adja váltságdíjul. Megváltás sokak számára! Ez volt Atyja szívbéli vágya és akarata.[69] Jézus pedig mindent megtett, hogy ezt az akaratot teljesítse. Közeledjünk Jézus életének utolsó felvonásához. Annyira megmagyarázhatatlan, hogy csak megfontoltan és tartózkodóan közeledhetünk hozzá.

A királygyilkosság

Tanítványaival a páska ünnepére vándorol Jeruzsálembe. A város előtt és a városba vezető úton úgy fogadják, mint egy királyt, sőt mint királyt. Most végre elkezdődik a királyi uralom?

66. 2Kor 5,21; 1Pt 2,22; Zsid 4,15; 1Jn 3,3.5
67. Jn 3,16; 1Jn 4,9–14
68. Zsolt 102,25
69. Lk 22,42

A város zsúfolásig megtelt. Számtalan zarándok van úton. Egy egész hétig marad ott.[70] Ma nagyhétnek, a szenvedés hetének nevezzük. Tanít, és állandó vitában áll az írástudókkal. Sarokba akarják szorítani és csapdába akarják csalni, de bölcsessége újra meg újra megszégyeníti őket. Leleplezi a vallási vezetők képmutatását és szeretetlenségét. Nagy a nyilvános visszhang. A templomban végrehajtott akciója, amikor rövid időre tettlegessé válik, és felforgatja a pénzváltók asztalait a templom előcsarnokában, túl sok a nép vezetőinek. Tervet szőnek, hogy eltegyék láb alól a botrányos názáretit.

Csütörtök este Jézus a tanítványaival megünnepli a zsidó páskát. E páskavacsora közben valami újat vezet be. Vesz egy kenyeret, megtöri, és kiosztja tanítványainak ezekkel a szavakkal: *Ez az én testem, amely értetek adatik.* Azután vesz egy kelyhet borral, és ezt mondja: *Ez az én vérem, az új szövetség vére, amely a bűnök bocsánatára kiontatik.*[71] A tanítványok ekkor még nem fogták fel, milyen messzire mutatnak és milyen mélyek ezek a szavak.

Ezután felgyorsulnak az események. Jézust a saját tanítványa árulja el.[72] Elfogják.[73] A főpapok elé állítják.[74] Átadják Pilátusnak, a római helytartónak, és ártatlanul elítélik.[75] Megkínozzák. Úgy tűnik, minden kicsúszott az irányítás alól. Jézus a hatalmak játékszerévé válik. Mélyértelműen mondta: *Ez a ti órátok és a sötétség hatalma.*[76] A kereszt eseményeiben nemcsak az ismert vallási és politikai vezetők munkálkodtak, hanem láthatatlan hatalmak is. Minden összefogott Isten Fia és Isten királysága ellen.

Az embertelen színjáték a keresztre feszítéssel ért véget. Jézust a legbrutálisabb kivégzések egyikével ölték meg. Azon az emlékezetes pénteken.[77] Két gonosztevővel együtt feszítik keresztre, egyikkel bal, másikkal jobb felől. Déli tizenkét órától délután három óráig, amikor a nap a legmagasabban áll, sötétség borul a földre.[78] A keresztre feszített Jézus felkiált: *Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?*[79] Valami rendkívüli történik ott. A végén Jézus a legfontosabb szavakat kiáltja, amelyeket valaha hallottak: *Elvégeztetett!*[80] A görög *telesztai* szó – Jézus valószínűleg arámul kiáltotta – azt jelenti: a feladat teljes

70. Mt 21–27
71. Mt 26,26–30; Mk 14,22–26; Lk 22,14–20
72. Mt 26,14; Mk 14,10
73. Jn 18,1–11
74. Jn 18,12–24
75. Jn 18,28–19,16
76. Lk 22,53
77. Jn 19,17–24
78. Lk 23,44
79. Mt 27,46
80. Jn 19,30

ítve. Minden megtörtént, amiért eljött. A váltságdíj meg van adva. Közvetlenül e szavak után meghalt. Lelkét Atyja kezébe tette le.[81]

A római százados, aki a keresztre feszítést végrehajtotta, és mindent közvetlen közelről átélt, mélyen megrendül. Ezt mondja: *Bizony, ez az ember Isten Fia volt!*[82]

Végre megtörtént, amit sokan már régóta akartak. Az emberek megmutatták, mi van a szívükben. Ennél rosszabb, rútabb és brutálisabb nem is lehetett volna. Az erőszak, a gyűlölet és a sötétség hatalmai diadalmaskodtak.

Semmit sem lehetett Jézus terhére róni. Az ártatlan gonosztevő halálával hal meg. Jézus a szenvedések közepette sem védekezett.[83] Példa nélküli a kérése: *Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.*[84] Az Atya Vele együtt járja a szenvedés útját. Ez nem menti meg a haláltól. Az Atya nem kímélte meg a Fiát.[85]

Jézus nagyon hamar meghal, előbb, mint a Vele együtt keresztre feszítettek. Arimátiai József, a zsidó tanács egyik tagja teszi a holttestet a saját, még használatlan sírboltjába.[86] Mindazoknak, akik Benne reménykedtek, összeomlik a világ. A remény hal meg utoljára. Most az is meghalt.

Asszonyok mennek vasárnap reggel a sírhoz, hogy megkenjék Jézus holttestét. Megdöbbennek: a tonnás sírkő a sír mellett fekszik. A nyitott sírban nem találják Jézus testét. Üres. A holtteste nincs már ott. Ehelyett angyalok vannak ott, akik ezt mondják:

Nincs itt. Feltámadt, ahogyan megmondta![87]

Másképp, mint várták

A tanítványok csak lassan fogják fel, hogy Mesterük feltámadt. Amíg Jézus meg nem jelenik nekik, és meg nem látják és meg nem érintik. Ő az. Ugyanaz, és mégis valahogy más. Feltámadott. Új test. És mégis: a szögek nyomai a kezén és a lábán, az oldalán lévő seb jól láthatók. Eszik velük, de zárt ajtókon megy át. Hol itt van, hol ott.[88] Sok tanítványnak megjelenik. Jakabnak, a testv

81. Lk 23,46; Jn 19,30
82. Mk 15,39
83. Ézs 53,7; 1Pt 2,23
84. Lk 23,34
85. Jn 3,16; Róm 8,32
86. Ézs 53,9; Lk 23,50–56
87. Lk 24,1–12; Jn 20,1–10
88. Lk 24,13–49; Jn 20,11–31; 21,1–14

érének is.[89] Feltámasztottként, új létformában más, és ugyanakkor mégis az ő Jézusuk.

Kezdik felfogni, hogy mindezt előre megmondta nekik. Negyven napig vannak most együtt Jézussal, a Feltámadottal. Sok kérdésükre válaszol. Elveszi a kétségeiket. Újra irányt ad nekik. Új megbízatásukhoz. Tanítja őket Isten országáról.[90] A haláláról. Arról, hogy miért kellett meghalnia. Ezt már korábban is mondta, de most egyre világosabbá vált. Nem értelmetlen tragédia volt. Isten nagy terve volt, amelynek középpontja Jézus halála és feltámadása. Egy lelki földrengés epicentruma, amely megrázta a világot. Egy új korszak sarokpontja. Frontváltás és hatalomváltás a világegyetemben.

Bizonyára azt kérdezi, miért volna ilyen kozmikus jelentősége egy keresztnek. Hiszen mindent jelképez, csak ezt nem. A kereszthalál célja az volt, hogy az embert megfossza emberségétől, a végsőkig megalázza, és kitörölje az emlékezetből.

A kereszt Isten szemszögéből

A keresztet a távolban látjuk. Egy esemény, amely régen történt. Olyan világban és kultúrában, amely sok tekintetben idegennek tűnik a miénktől. De ha jól értjük ezt a keresztet, akkor ebben a távoli keresztben felfedezzük, hogy Isten közel van hozzánk.

A tanítványok kezdték felfogni, hogy a Messiás halála nem baleset volt. Ez volt a megváltásunk ára. Felismerték és hirdették, hogy pontosan így kellett történnie.[91] Szükséges volt. Mert Krisztus *értünk* halt meg.[92] *Nem utólag próbáltak értelmet költeni a felfoghatatlanhoz.* Hogy megnyugtassák magukat és másokat. Hiszen megértették abból, amit Jézus a halála előtt és után mondott. *Isten feltámasztotta és felmagasztalta Jézust. Most Rajta függ a világ jövője. A kereszt eseményében, önfeláldozásában felismerték, hogy Isten megbékéltette magával a világot.*[93] *Hogy Jézus áldozatként hordozta és elvette a világ bűneit.*[94]

Mivel Jézus védekezés nélkül adta oda magát, nyilvánvalóvá vált, milyen nagy Isten szeretete. A kereszten függő, eltorzított és meggyötört Jézusban Isten megbékélésre nyújtja a kezét.

89. 1Kor 15,5–7
90. ApCsel 1,3
91. ApCsel 2,22–24; 3,18.24; 8,35; 9,22; 13,32.38; 18,28; 26,23
92. 1Kor 15,3; Gal 1,4; 3,13; 1Thessz 5,10; Tit 2,14; 1Pt 2,24; 1Jn 3,16; Jel 1,5
93. 2Kor 5,19–21
94. Jn 1,29.36

Értünk feláldozva

Izraelben állatáldozati kultusz volt. Sok más népnél is. Részben még ma is vannak ilyenek. Az Újszövetség Jézus halálát áldozatként írja le, mintegy Izrael összes bemutatott állatáldozatának beteljesedéseként.[95] Ez metafora, segítség számunkra, hogy megértsük, mit vitt végbe Jézus. Az áldozat gondolata kultuszon kívül sem ismeretlen. Akkor beszélünk róla, amikor valaki odaadja magát másokért, hogy megmentse őket.

Az állatáldozatokat nyugodtan ölték le az oltárnál. Jézust azonban emberek ölték meg. Nem egyszerűen vagy gyorsan halt meg. Erőszakkal ölték meg. Az áldozat lényegéhez hozzátartozik a vérontás és a halál, de nem a szenvedés vagy a kegyetlenség. Jézus halála szándékosan erőszakos és gonosz esemény volt. A kereszthalál elrettentésül szolgált. Akár felismerték az emberek, akár nem, a Jézus elleni erőszakuk Isten elleni erőszak volt.

Isten saját válasza a világ erőszakára az volt, hogy a gonosz hatalmai semmivé lettek. Úgy, hogy elszenvedte és magába fogadta őket. Ezért olyan nagy jelentőségű, hogy Jézus nem védekezett, amikor megtámadták. A megbocsátás azt jelenti, hogy az ember elszenvedi és magába fogadja a belső fájdalmat. És nem engedi, hogy keserűség, harag, gyűlölet és bosszú támadjon. Isten ártatlan áldozatként jön a világba. Végül az áldozat halálának egyedülállónak kellett lennie. Nem csupán rituális állatáldozatnak. Végül az Ószövetség áldozatai valóban csak előképei voltak az igazi áldozatnak.

Jézus a bűneink miatt halt meg, de mindenekelőtt a bűneinkért.[96] Ő volt Isten áldozati Báránya, aki elveszi a világ bűnét.[97] Áldozatként Ő az egyetlen eszköz arra, hogy megtisztuljunk bűneinktől, tisztátalanságunktól. Hogy a szent Isten jelenlétébe juthassunk.

Azzal, hogy kezét az áldozatra helyezte vagy rányomta, az áldozatot bemutató ember azonosult az áldozattal. Valami átszállt az áldozatra. A szennyeződés, a tisztátalanság átszállt az áldozatra, és így megsemmisült. Az áldozat egyfajta helyettessé lesz. Az áldozat, pontosabban az áldozat vére el tudta törölni a bűnöket. A bűnök eltörlése azt jelenti, hogy bűneink kitörlődnek. És az is megszűnik, amit okoztak. A bűn elfedeződik, a hatalma megtörik. Ami összetört, az meggyógyul.

Jézus beteljesítette minden állatáldozat előképét. És egyben véget is vetett nekik.[98] Fölöslegessé tette őket. Most egy bűntelen ember halt meg a bűneinkért. Egy

95. Ef 5,2; Zsid 7,27; 9,14.26; 10,12.14
96. 1Kor 15,3
97. Jn 1,29.36; 1Pt 1,18–21
98. Zsid 7,27; 9,26.28; 10,10.14

tökéletes ember a bűnösökért. Bűneinket, vétkeinket és gonoszságainkat, Isten és emberek ellen elkövetett számtalan vétségünket, engedetlenségünket – mindezt magára vette. Úgy, mintha Ő maga követte volna el. És örökre eltüntette.[99] Bele a halálába. A kereszten hordozta bűnünk és bűneink terhét. Ott, a kereszten Isten elítélte a bűnt, sőt ítéletet tartott fölötte a Fia személyében.[100] Így halála nem olyan volt, mint a többi keresztre feszítetté. *Itt valaki a bűnös halálával halt meg, pedig nem volt bűnös. Áldozatként, a mi bűneinkkel és igazságtalanságainkkal megterhelve. Eggyé lenni az egész világ bűneivel elviselhetetlen dolog. Magában elhordozni a bűn elítélését másokért – ehhez nem fogható semmilyen fájdalom és semmilyen tapasztalat a világon.*[101] Egyszeri esemény. Egy traumatikus keresztre feszítés legembertelenebb környezetében. Ez volt az ár. Ezen a kereszten, két másik kereszt között ment végbe minden idők legnagyobb szenvedése.

Ez a szenvedés a záloga annak, hogy a jövő az Emberfia kezében van. Annak a szenvedésnek a mélysége, amelyet Isten maga vett magára, titok marad. Isten maga teremti meg az egyetlen lehetséges megoldást: Fiának egyedülálló áldozatát. Ez teljesíti azt, amit mi soha nem tudtunk volna sem visszacsinálni, sem véghezvinni.

Jézus önátadása áldozatként értünk és Istenért a bizonyítéka és az alapja, a kiindulópontja annak a határtalan szeretetnek, nagylelkűségnek és jóindulatnak, amelyet irántunk tanúsít.

Egy meghalt, egy halott Krisztus nem segít rajtunk.[102] Megmaradt a mindent eldöntő kérdés: *Valóban elfogadta Isten a Fia áldozatát?*

Igen! Feltámasztotta Őt. Jézus feltámasztása több, mint csoda. Több, mint egy felkiáltójel. Azt hirdeti, hogy Isten örömmel elfogadja ezt az egyedülálló áldozatot, és most igaznak nyilváníthatja a bűnösöket.[103] Azt jelenti, hogy feltétel nélkül kegyelmet gyakorol és megbocsát. És a bűnösöket igazzá teszi.[104] Úgy, mintha soha nem vétkeztek volna.

Szüksége van-e Istennek áldozatra?

Krisztus keresztjén végtelenül lehet gondolkodni. Feltette már Ön is a kérdést: szüksége van-e Istennek áldozatra? Vagy: hogyan lehetséges, hogy a

99. Zsid 8,12; 10,17; Mik 7,19
100. Róm 8,3
101. Róm 8,3; 2Kor 5,21
102. 1Kor 15,17
103. Róm 4,24–25; 1Kor 15,3
104. Róm 3,21–26; 5,1.9

szeretet Istene áldozatot követel, hogy lecsillapítsa haragját?

Először is legyen világos számunkra, *hogy nekünk volt szükségünk áldozatra*. Nem Istennek. Nekünk volt problémánk. Nem Istennek. Mi vétkeztünk, és nekünk kellene áldozatot bemutatnunk bűneink eltörlésére, jóvátételül. Mert a bűn eltörléséről a vétkesnek kell gondoskodnia. *De az egyetlen, aki rendbe tudja hozni a helyzetet, maga Isten. Ő fizeti meg az árat. Hogy helyreállítsa a Vele való kapcsolatunkat. Azzal, hogy kész és hajlandó megbocsátani. Ezt teszi Isten Jézusban.*

Én is feltettem magamnak a kérdést: nem lehetséges-e véres áldozat nélkül? Mindenekelőtt Jézus szörnyű kereszthalála nélkül? A Gecsemáné-kertben Jézus nem sokkal a keresztre feszítése előtt imádkozik és könyörög. Megrendülten és elborzadva. Arra kéri Atyját, akinek pedig minden lehetséges, hogy ha lehetséges, kímélje meg a kereszttől. Hogy a szenvedés pohara múljon el Tőle. Jézus mégis teljesíti az Atya akaratát. Ellenállás nélkül megy bele a hamis elítélésbe és a kereszt eseményeibe.[105]

A kertben elhangzott szavak megválaszolják kérdésünket: *Nem volt lehetséges a kereszt és Jézus halála nélkül megvalósítani Isten üdvözítő akaratát.* Valóban, Istennek minden lehetséges – de Neki megvan a maga útja az üdvösséghez. Az Ő világegyeteme ez, és az Ő világa. Ő szabja meg az élet szabályait és kereteit. Helyettesre volt szükségünk. Szabadítóra volt szükségünk, aki feltámad a halottak közül, és magával ragad minket az életbe. Szabadítóra volt szükségünk, aki legyőzi a halál hatalmát – a halála által. Aki betör a halál, az ellenség erődjébe, és szétszaggatja a bilincseket, betöri a kapukat.

Isten szeretete és Jézus szeretete erősebb a szenvedésnél. Mitől félt Jézus ennyire, minden mértéken felül? Attól, hogy a rómaiak keresztre feszítve kivégzik? Biztosan. De attól is, hogy azonosítják a mi bűnünkkel. Hogy hordoznia kell a mi bűnünket. Úgy, mintha Ő maga volna a szerzője és elkövetője. Ebben rejlik a legnagyobb, számunkra elképzelhetetlen titok. Valami, amit azon a napon a Golgotán jelen lévők közül senki sem értett meg, de még csak nem is sejtett. *A kereszten összecsap Isten határtalan szeretete és szentsége, a világ számtalan bűne, az emberek gyűlölete és a sötétség hatalmai. Jézusnak ezt ki kell bírnia. Hordoznia és elhordoznia. És magával kell vinnie a halálába.*

Ha Isten üdvözítő akarata a kereszt nélkül is megvalósulhatott volna, nem lett volna ez a vég a Golgotán! A kereszt mint a történelem fordulópontja paradoxon marad. Számunkra azonban Isten erejének és bölcsességének bizonyul. Még egyszer: ez az Ő útja.

105. Mt 26,36–46; Mk 14,32; Lk 22,39

Nem emberi kitaláció. *Jézus Krisztus keresztje Isten válasza egy összetört világra. A kereszténynek, Jézus követőinek nem kell mentegetőzniük a kereszt miatt. Botrány marad.* Akik nem hisznek, azok számára nem lehet elfogadható formába vagy logikába önteni.

Arra a kérdésre, hogy szüksége van-e Istennek áldozatra ahhoz, hogy kiengeszteljék, vagy hogy haragja lecsillapodjon, így lehet válaszolni: mindannyian Isten haragja alatt vagyunk.[106] Isten haragja nyilvánvaló,[107] és az eljövendő ítéletben mutatkozik meg.[108]

Isten azonban késedelmes a haragra.[109] Visszatartja haragját. Magára veszi a gonoszt, és lemond a büntetésről. A megbocsátásnak köze van a hordozáshoz és az elhordozáshoz. Isten maga is sokszor elhordozta népének, Izraelnek a hamisságát. A Golgota a csúcspont. Ott Isten elhordozza népe bűnét, és lemond arról a válaszról, amelyet mi, emberek adtunk volna, ha mindenhatók volnánk. Isten azonban hallgat. Nem a Gecsemánéban elhangzott imádságot hallgatja meg, hanem Jézus imádságát a kereszten: *Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.*[110]

A kereszten Isten véget vet haragjának. Visszatartja! A kereszt az a hely, ahol Isten haragja véget ér. Nem az a hely, ahol jogos haragja lángol, hanem ahol kialszik. A bizonyíték az, hogy védtelenül odaadja önmagát. Mint megfeszített Isten.

Botrány. Számunkra azonban ez a magolvadás, amelyben eltűnik a harag és az erőszak. A bűn és a halál hatalmának elvérzése.

Amikor 1986-ban Csernobilban felrobbant egy atomreaktor, még nagyobb katasztrófa fenyegetett. Az izzó reaktor alatt vízzel teli medence állt. Ha az olvadék oda befolyik, hatalmas gőzrobbanás még sokkal több sugárzást szabadított volna fel. Három férfi önként jelentkezett. Leereszkedtek a sugárszennyezett, elárasztott pincébe. Ott kézzel nyitották ki a szelepeket, hogy a víz elfolyhasson. Nem számítottak rá, hogy élve visszatérnek. Mégis elmentek. Ukrajnáért, Európáért. Bevetésük elhárította a katasztrófát. Mindhárman túlélték.

Így lett Jézus elképzelhetetlen módon értünk azzá, ami a katasztrófát okozta: bűnné.[111]

106. Jn 3,36; Róm 3,5; Ef 2,3
107. Róm 1,18
108. Róm 2,5.8; 5,9; Kol 3,6; 1Thessz 1,10
109. 2Móz 34,6; 4Móz 14,18
110. Lk 23,34
111. 2Kor 5,21

A gonosz legyőzése jóval

Krisztusban a gonosz véget ér, mert Ő magára veszi. Elszenvedi az emberek gonoszságát. Erőtlenségben feszítik keresztre.[112] De Isten gyengesége erősebb.[113] Szeretetét a gonosz nem tudta kioltani. A gonoszt jóval győzte le. Az ellenségszeretet által. Ez a szeretet erősebb volt, és győzött! A gonosz tombolt, és mégis vesztett. A Feltámadottban Isten keze továbbra is kinyújtva vár a megbékélésre.

Isten Krisztusban, önfeláldozó szeretetében magára vette erőszakunkat. Hogy megváltson minket elfajult, bűnös természetünktől és a hatalom, a bosszú és a megtorlás uralta szívünktől.

A kereszten Isten mentő és megbékéltető módon van jelen.[114] *A Megfeszítettben.* A háromszemélyű Isten – Atya, Fiú és Szentlélek – a kereszt által örök üdvösséget szerzett.[115] Jézus vére által megtörtént bűneink eltörlése. Elfedezi bűneinket.[116] A kereszten Isten halálra ítélte a bűnt mint hatalmat,[117] hogy új életet élhessünk. Hogy ne csak bűnbocsánatot kapjunk, hanem a bűn hatalma is megtörjön. Hogy ne uralkodjon többé az életünkön.

Ez a kereszt örömhíre. A háromszemélyű Isten a kereszten önmagában mindent megtesz, ami szükséges – értünk!

112. 2Kor 13,4
113. 1Kor 1,25
114. 2Kor 5,19
115. Zsid 9,14
116. 1Jn 2,2
117. Róm 8,3

Isten határtalan bölcsessége és ereje

Isten nagysága az alázatában mutatkozik meg. Olyan szeretetben, amely szolgál, és odaadja önmagát. Amikor Isten Krisztusban a keresztre megy, nem a természete ellen cselekszik. Úgy cselekszik, amilyen. A Golgota óta szeretetének alakja van: a kereszt alakja. Olyan szeretet, amely a jót keresi, és kiszolgáltatja önmagát. Ha a kereszt szeretetének legnagyobb kinyilatkoztatása, akkor Isten mindig ilyen volt. És mindig ilyen lesz.

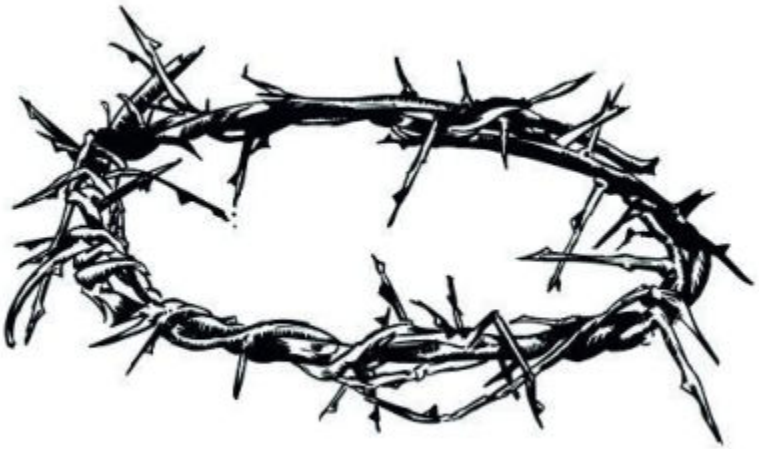
A kereszten Isten megmutatja bölcsességét. És bolondnak tűnik. A kereszten Isten megmutatja hatalmát. És tehetetlenné teszi magát. A kereszten Isten megmutatja szépségét. És hagyja, hogy eltorzítsák. A kereszten Isten megmutatja szeretetét. Eggyé lesz bűnünk következményeivel. Ennél távolabb Istentől nem lehet kerülni. Ő éppen oda hajol le.

A kereszt Isten ereje.[118] Ez megdöbbentő. Ha Isten megmutatja erejét, mondja Pál, akkor az így néz ki: Jézus leteszi isteni előjogait.[119] Sebezhető emberré lesz. Magára veszi éppen azoknak az embereknek a bűnét és gyalázatát, akik keresztre feszítik. *Mi nem így gondolkodunk a hatalomról. Sok keresztény sem vette ezt komolyan.*

118. 1Kor 1,18
119. Fil 2,6–8

A hatalomról a kényszer és az erőszak jut eszünkbe. Így képzelik el az emberek az isteneiket. A kereszt az ellenkezőjét mutatja. Isten hatalma a kereszten a szívünk megnyerésére irányul. Egészen más természete által. Önmagát odaadó szeretet által.

Erőtlenségben feszítették keresztre. De Isten gyengesége erősebb az emberek erejénél.[120] Nem a hatalom törvényei szerint, hanem a szeretet törvénye szerint! Az ellenségszeretet törvénye szerint.

Amit a kereszt ajándékoz nekünk

A kereszt megmutatja, mire vagyunk képesek mi, emberek. Az Isten elleni lázadásunkban, életünk tudatos vagy tudattalan anarchiájában.[121] Ahol Istennek nincs helye. Vagy csak mellékszerepet játszik. *Isten azonban még azokért is, akik ellenségként állnak Vele szemben, szíve mélyéből kész odáig elmenni, hogy Fiát a halálba adja.*[122] Hogy az ellenségeskedést megbékéléssé és békességgé változtassa.

120. 1Kor 1,25; 2Kor 13,4
121. 1Jn 2,15–17; 3,4
122. Róm 5,6–10

Hogy megszabadítson minket a haláltól és a bűntől, meghalt az egyetlen bűntelen, és újra életre kelt. Isten ránk ruházza azt, amit Krisztus tett. *Az Ő halála a mi halálunk, és az Ő feltámadása a miénk. Vele együtt meghaltunk és feltámadtunk!*[123] A kereszten eggyé lett velünk. Egyesültünk Krisztussal. Az Ő halála a mi halálunk. Régi, bűnös és kudarcba fulladt életünk vége. És az Ő feltámadása a mi feltámadásunk. A lelki halálból[124] új, örök életre támadtunk fel. Új kezdet csak a kereszt által, Krisztus által lehetséges.

Ha Isten el akarná távolítani a világból a bűnt és a gonoszt, akkor az embereket kellene eltávolítania a világból. Mert a bűn nem olyan része a lényünknek, amelyet el lehetne különíteni és ki lehetne operálni. Ízig-vérig bűnösök vagyunk. Isten azonban nem akarja a bűnös halálát![125] Az Ő halálában meghalt régi, istentelen életünk. Az Ő halálában eltemetve. Új életre támadtunk fel.

A kereszt – bolondság

A keresztnél válnak el az utak. Egyesek számára bolondság. A világ megmentője, aki kínok között hal meg a kereszten, nem hozhat sem Isten országát, sem megmentést. A világ egyetlen vallása sem ünnepli az alapítóját azért, mert gyalázatos módon távozott az életből.

Akik azonban hisznek, azoknak ez a legnagyobb: Isten ereje és bölcsessége. Számukra a kereszt üdvösséget, megbékélést, bűnbocsánatot, szabadságot jelent.[126] Egyedül Isten munkálhatja ki az emberben ezt a felismerést a keresztről.

A botránkoztató kereszt nélkül az evangélium nem örömhír. Csak a kereszttel együtt Isten ereje az üdvösségre. A megmentésre. Egyedül a Megfeszített lett számunkra Istentől bölcsességgé, igazsággá, szentséggé és megváltássá![127] Isten bölcsessége az, hogy egy halál, egy nyilvános kivégzés által nagy üdvösséget szerez:

- *győzelem és szabadulás, hatalomváltás*[128]
- *a bűnök eltörlése*[129]
- *megbékélés*[130]

123. Róm 6,1–14; Ef 2,1–10; Kol 2,11–14; 3,1–4
124. Lk 15,32
125. Ez 18,23.32
126. 1Kor 1,18.23–24
127. 1Kor 1,30
128. ApCsel 26,18; Kol 1,12–13; 2,15; Zsid 2,14–15
129. Róm 3,24–26; 8,3.32–34; Gal 3,13; Ef 5,2; Zsid 2,17; 1Jn 2,2; 4,10
130. Róm 5,10; 2Kor 5,18–20; Kol 1,20–22

- *bűnbocsánat*[131]
- *örök élet*[132]
- *váltságdíj*[133]
- *megváltás*[134]
- *gyógyulás*[135]
- *a szeretet legnagyobb bizonyítéka*[136]
- *példakép*[137]
- *egység*[138]

Néha a keresztények számára is túl magas Isten bölcsessége. Nem az a döntő, mit értenek és mit hisznek a keresztről. Sokkal fontosabb, hogy abban az Istenben bízzanak, aki a kereszt által megmentést ajándékoz a világnak. *Nem a felismerés ment meg, hanem a hit abban, hogy ott valaki mindent jóvátett értünk.*

Bízik abban az Istenben, aki a keresztben találkozik velünk?

Haza

Aki bízik a megfeszített Krisztusban, az megmenekül. Annak számára minden megváltozik. Azt mint tékozló fiút vagy tékozló leányt karjába zárja a mennyei Atya. Isten fiává vagy leányává lesz.[139] A kereszt mögött az Atya áldásainak nagy gazdagsága vár.[140] Fiával együtt mindent nekünk ajándékoz.[141] A kereszt által Jézus visszavezet minket Istenhez.[142] Vissza az Atya szívéhez.[143] Vissza a Vele való közösségbe.[144]

Önként foglalta el a helyünket. Minden következményével együtt. Mert a bűn zsoldja, a bűneink következménye a halál.[145] Így halt meg az igaz a hamisakért. Mint a mi helyettesünk.

131. ApCsel 2,38; Ef 1,7; Zsid 10,18
132. Jn 3,14–16; 6,51–56
133. Mt 20,28; Mk 10,45; ApCsel 20,28; 1Kor 6,20; 1Tim 2,5–6
134. Ef 1,7; 5,25; Tit 2,14; Zsid 9,12; 1Pt 1,18–19; Jel 1,5–6; 5,9
135. Ézs 53,5; 61,1; Lk 4,18–19.23
136. Jn 3,14–16; 10,11; 15,13; Gal 2,20; 1Jn 3,16; 4,10
137. Ef 5,2; Fil 2,5–11; 3,10–11; 1Pt 2,21–24; 1Jn 3,16
138. Jn 11,52; 12,24; Ef 2,16
139. Róm 8,14.19.29; Gal 4,6
140. 2Kor 8,9
141. Róm 8,32
142. Zsid 10,19–22; 1Pt 3,18
143. Lk 15,11–24; Ef 2,13.18
144. 1Jn 1,3–4.7
145. Róm 6,23

Hazatért már? Habozik még? Az Atya minden nap Önt keresi a szemével. Várja Önt!

Isten kegyelmének evangéliuma

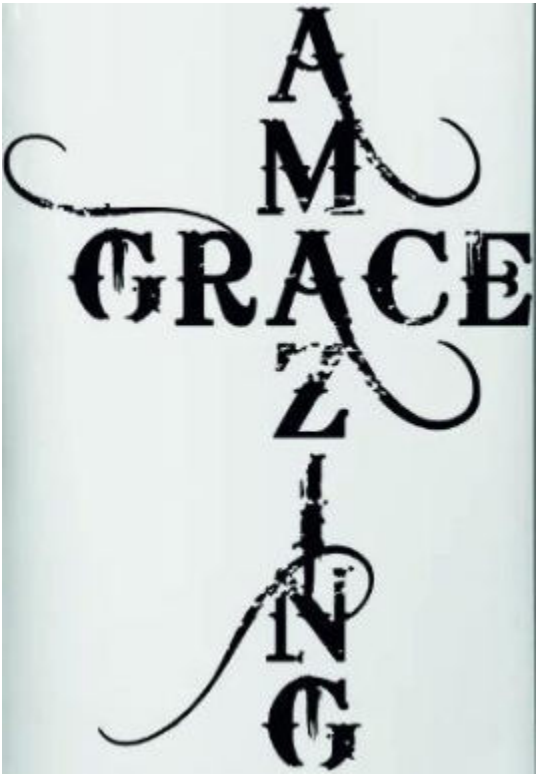
Bírja még, hogy ilyen sokszor olvassa: mindannyian bűnösök vagyunk? Nem jogos ilyenkor a felháborodás? Higgye el: nem az a cél, hogy rossz színben tüntessük fel magunkat. Ezt a diagnózist a Biblia állítja fel. Az igazságot mondja ki. *Az pedig szabaddá tesz minket.*

Ha valaki felismeri és elismeri, hogy bűnös, az ezt jelenti: alaposan elrontottuk. Nem lehet megjavítani. Nincs kiút. Helyzetünk drámai. Nem menekülhetünk meg a halál elől. Ha a golgotai kereszt és Jézus szörnyű halála szükséges volt ahhoz, hogy kiszabadítson minket ebből a helyzetből, akkor egy kicsit elképzelhetjük, milyen végzetes lehet a helyzetünk. Biztosíthatom: ezt csak akkor fogja felfogni, amikor megismerte az Üdvözítőt. Amikor már biztonságban van.

Talán ismeri annak a lovasnak a történetét, aki átlovagolt a befagyott Bodeni-tavon. Anélkül, hogy tudta volna.[146] Amikor megérkezett a tó túlsó partjára, megmondták neki, honnan jött. Elborzadva összeesett. Felfogta, milyen halálos veszélyben volt a befagyott tavon. Pontosan ilyen a helyzet, amikor egy ember előtt megnyílik a menny, és Isten kegyelme felragyog a szívében. Amikor meghallja a szavakat: *Kegyelemből tartattatok meg!*[147] Az ember visszatekint, és azt kérdezi: hol voltam? Szakadék fölött! Halálos veszélyben. A legostobább dolgot tettem, amit tehettem. Pusztulásra voltam ítélve, most pedig biztonságban vagyok. Megkérdezheti: valóban ilyen nagy veszélyben élünk? Igen, a halál küszöbén élünk, pusztulásra ítélve.

Van menekvés: tekintsen a Megváltónkra! Ott a kereszten! Az Ön bűneivel megterhelve. Elveszett, eljátszott életünket Krisztusban a keresztre szegezték. Hogy megszabaduljunk tőle. Akit ez a hír nem rendít meg, az még nem értette meg Isten igéjét. Nem az elveszett, hanem a megmentett képes megérteni, hogy bűnös. *A felismerés, hogy bűnösök vagyunk, az üdvösség örömévé változik, amikor Isten kegyelme váratlanul behatol egy ember szívébe.*

146. Gustav Schwab „Der Reiter und der Bodensee" [A lovas és a Bodeni-tó] című balladája nyomán (1826).
147. Ef 2,1–10

A magunkról szóló igazság és Isten kegyelme szabaddá tesz minket![148] Talán ismeri ezt az éneket, és szereti a dallamát. De figyeljen jól a szövegére, amely pontosan összefoglalja témánkat:

Amazing Grace how sweet the sound! That saved a wretch like me! I once was lost, but now am found; Was blind but now I see.

Csodálatos kegyelem, mily édes a hangja, amely egy magamfajta nyomorultat megmentett! Egykor elveszett voltam, de most megtaláltattam, vak voltam, de most látok.

Ez az ének első versszaka. Az éneket egy egykori rabszolga-kereskedő írta (John Newton, 1779), aki Krisztusban megtalálta Megváltóját. Vagy jobban mondva: akit Krisztus talált meg.

148. Jn 8,32

Kegyelem az elejétől a végéig

Jézus kegyelmes beszédeket mondott.[149] Nem olyanokat, amelyek elítéltek és romboltak. Hanem amelyek felemeltek, bátorítottak, bűnbocsánatot ajándékoztak. Így az evangélium nem lehet más, mint a kegyelem örömhíre.[150] *A kegyelem az, hogy az Örökkévaló lehajol hozzánk, emberekhez, és felénk fordul, noha mi hátat fordítottunk Neki.* Olyan kegyelem, amelyet nem lehet kikényszeríteni, hanem amelyet Isten ingyen és készséggel ajándékoz.

A kegyelem mentett meg minket. Semmit sem tudtunk felajánlani Istennek. Mert semmilyen jóvátételre nem vagyunk képesek. Csak belátni és elfogadni tudtuk, kik vagyunk. És hogy ki Isten. *Isten igazságát elismerni annyit jelent, hogy mi nem vagyunk igazak.*

Isten az igaz bíró.[151] Mai jogrendszerünkben a bírák elítélik a törvénysértéseket, és a törvények alapján büntetéseket és szankciókat szabnak ki. A bűncselekmények azonban nem közvetlenül a bíró ellen irányulnak. Istennél másként van: Ellene, a Teremtőnk ellen – aki egyben a bíránk is – lettünk bűnösök.[152] Mire számíthatunk?[153]

Ám éppen a bíró az, aki mindent megtett, hogy elhárítsa az elítélést.[154] *Szeretetében és mentő igazságában Jézusban jött elénk. Az életében és a halálában.* Keresztre bemutatott áldozata, Jézus vére, örökre elfedezi bűnünket.[155] Ez mindazokra érvényes, akik az evangéliumot a maguk számára elfogadják, és hiszik,[156] amit Isten értük tett.[157]

Ez Isten kegyelme.[158] Amikor elhárul rólunk az igazságos ítélet. Mert valaki más lép a helyünkre. Ő bűneinket és bűnös létünket a halálába viszi.[159]

A kegyelem az is, hogy olyasmit kapunk ajándékba, amit nem érdemeltünk meg. Olyan kegyelem, amely még sokkal, de sokkal többet ajándékoz nekünk érdemtelenül.[160] Ez az az Isten,[161] akit a kegyelem evangéliuma hirdet.[162]

---

149. Lk 4,22
150. ApCsel 20,24
151. ApCsel 10,42; 17,31; Róm 2,3.16; 3,6; 14,10; 2Tim 4,1; Zsid 10,30; 1Pt 1,17; 4,5; Jel 11,18; 20,12
152. Róm 3,23
153. Lk 18,13
154. Jn 3,17
155. 1Jn 1,7; Jel 1,5–6; 5,9–10; Zsid 9,12–15
156. Róm 1,16
157. Róm 5,8–10
158. Jn 1,14–17; Róm 5,9.15; 2Kor 8,9; Ef 1,7; 2,5.13; Tit 2,11
159. 1Thessz 5,10; Tit 2,14; 1Jn 2,2; 3,16; 4,10; 1Pt 2,24; 3,18
160. Lk 15,22; Ef 2,7
161. 1Pt 5,10

A *kegyelem evangéliuma* különbözik minden vallástól. A keresztény vallástól is. *A kegyelem minden vallás vége.* Ott, ahol az ember köteles jót tenni. Köteles teljesítményt felmutatni, hogy jutalmul üdvösséget vagy örök életet kapjon érte. Jézus értünk teljesítette ezt. Jézusban mindent ajándékba kapunk. Mi magunk nem vagyunk rá képesek. *A kegyelem ingyenes, szabad, és nem lehet kiérdemelni.* Egyeseknek a saját, gyakran öntudatlan büszkeségük áll az útjában. Nehéz hittel elfogadni a kegyelemnek ezt a nagy ajándékát. Át meg át vagyunk itatva a teljesítmény elvével. Áttörés, felszabadulás, amikor valaki elfogadja a kegyelmet, és többé nem önmagában és a teljesítményében bízik. És Isten és emberek előtt sem arra hivatkozik, milyen jót vitt végbe.

> *Az evangélium összetéveszthetetlen. Botrányos. Ellentéte minden vallásnak és üdvösségajánlatnak. Azt hirdeti: mindenki bűnös. Egy megfeszített a mi megmentésünk. Megváltást csak érdemtelenül, kegyelmi ajándékként kaphatunk. Ingyen. Ez Isten bölcsessége.*

Az ember nemcsak abban a pillanatban kap kegyelmet, amikor először kéri Istentől. Attól fogva élete minden órájában vele jár a kegyelem. A kegyelem a kereszténység védjegye. Nélküle semmi sem megy. A kegyelem minden oldalról betölti és körülveszi Jézus követését. A kegyelem hordoz minket. Nem egy törvény vagy egy rabszolgahajcsár követelései. A kegyelem nem követel, hanem odaajándékozza magát. A követés a kegyelemből működik. Megajándékozottakként, akik folyamatosan kapnak. A kegyelem veszi körül a követés kezdetét és utolsó napját. Nélküle elképzelhetetlen a hűség és a követés.

---

162. Mik 7,18

Isten szeretet

Kiről mondhatnánk el, hogy egész lénye szeretet? Radikális, önzetlen és önfeláldozó szeretet. Találkozott már ilyen emberrel? Én nem, pedig ismerek jó és példamutató embertársakat.

Istenről mondják ezt. *Jézusban bizonyítékunk van arra, hogy ez a transzcendens, e világ fölötti és örök szeretet valóban létezik. És hogy megmutatkozott a mi világunkban. Megérdemeltük, hogy ilyen Istent ismerjünk meg?*

Az imént Isten kegyelméről volt szó. Ő kegyelmes. Ez Isten egyik tulajdonsága, és ez a mi megmentésünk! De miért kegyelmes? Mert Ő a megszemélyesült szeretet.[163] A kegyelem forrása az Ő szeretete, amely folyamként árad felénk, és csak akkor áll meg, amikor elérte a legmélyebb pontot.

Mindig is szeretet volt. A szeretetnek szüksége van valakire, akit szerethet. Az Atya szerette a Fiút,[164] mielőtt a világegyetem létezett volna. Örök, egymás felé forduló szeretetben volt jelen az Atya, a Fiú és a Lélek, a háromszemélyű Isten. Kezdet nélkül. Nem volt magányos vagy egyedül. Több és nagyobb, mint amit el tudunk gondolni. *Így a szeretete is.*

163. 1Jn 4,7–11
164. Jn 17,24

Ha abból indulunk ki, hogy egy ember szeretetének mélységét azon lehet lemérni, mit hajlandó feláldozni szeretteiért, akkor az a szeretet, amely az evangélium történetében kifejeződik, páratlan. *Ez egy olyan Isten története, aki kifürkészhetetlen szeretetből kész volt a végsőkig elmenni.* Hogy megmentse és helyreállítsa azokat az embereket, akik önmagukat tették Isten ellenségeivé.

Irántunk való szeretetből a szent Isten a végsőkig elment. A Fiú hordozta bűnünket.[165] Átélte az istenelhagyatottságot, amely a bűnben rejlik. Ezért kiáltotta Jézus a kereszten: *Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?*[166] Ennél tovább Isten nem mehet. Többet, mint a Golgotán, nem adhat. *Ezért a kereszt Isten legnagyobb kinyilatkoztatása.* Egyetlen történet sem beszél olyasvalakiről, aki szeretetből ennél többet ad. Ráadásul olyan emberekért, akik nem érdemelték meg.[167]

Hogyan lehet megérteni vagy megmagyarázni ezt a szeretetet? Társadalmunk gyakran használja ezt a fogalmat. Szinte agyonhasználja. De pontosan mit ért rajta? Olyan szeretetet, amely mindenkit elfogad úgy, ahogy van. Feltétel nélkül. Olyan szeretetet, amely nem ítél és nem kárhoztat. Amely mindent eltűr, a harmóniát keresi. Nincsenek elvárásai. Romantikus és érzelgős.

Egybevág-e ez a leírás a Biblia szeretetfogalmával?

Képzeljük el, hogy így volna. Isten mindent eltűrne, amit az emberek tesznek. Nem bírálna és nem ítélne. Hová vezetne ez, és valójában mennyire szeretetteljes egy ilyen szeretet?

Aki azt hiszi, hogy Isten szeretete elfogad minket úgy, ahogy vagyunk, az elfelejti, hogy bűnösök vagyunk. Elfelejti, hogy ma nem úgy élünk, ahogyan Isten akarja, és ahogyan a legjobb volna számunkra. Képzelje magát a szülők helyébe. Talán Ön is anya vagy apa. Gondoljon a gyermekére, aki felnőtt. Olyan dolgokat tesz, amelyek nem jók. Olyan dolgokat, amelyek neki magának és másoknak is ártanak. Ráadásul megszakította Önnel a kapcsolatot. Gyűlöli Önt, és alaptalan vádakkal illeti.

Mégis az Ön gyermeke marad. Nem szűnik meg szeretni őt. De elutasítja a rosszat az életében. Haragszik és szomorú, hogy így van, ahogy van. Soha nem helyeselné a rosszat. Még emberi tapasztalatunkban is a szeretet és az elutasítás valahogyan összetartozik. *A szeretet az, amely elutasítja és elítéli a gonoszt.*

Mondhatnánk-e, hogy Istennek el kell fogadnia minket úgy, ahogy vagyunk, hogy olyanok maradhassunk, amilyenek vagyunk? Valóban el kellene fogadnia Istennek az életmódunkat, akkor is, ha mások szenvednek miatta, vagy kárt vallanak?

---

165. 2Kor 5,21
166. Mk 15,34
167. Róm 5,8

Korlátos, sok tekintetben szabadságukban megkötött emberekként olyan világra vágyunk, amelyben a béke és az igazságosság a természetes. *Mit gondolunk, mennyire vágyik erre az, aki a földet és az embereket teremtette? Ha Isten nem haragudna a gyűlölet, az igazságtalanság, az erőszak és az a nyomorúság miatt, amelyet a bűn okoz az Ő képére teremtett embereknek, akkor nem volna szerető Isten*. Csupán kívülálló szemlélő. Ha Isten nem ítélné el a bűnt, az emberek gonoszságát, és nem tartana ítéletet fölötte, akkor eltűrné, mentegetné és helyeselné. *A bűn romboló hatalmára adott válasza mindig harag és ítélet lesz.*

Isten szeretete *szent szeretet*. Más, mint amit gyakran értünk rajta. Isteni, határtalan, feltétel nélküli. Tiszta. Nem tétlen, romantikus, érzelgős, hanem erős akaratú, mentő szeretet.

Isten szeretete nem zárja ki haragját és ítéletét. Hála Istennek. Nem egy kedves istent kapunk, aki elfogad minket úgy, ahogy vagyunk, mert kénytelen ezzel beérni. A Biblia Istene meg akar változtatni minket, szeretetével ki akar emelni minket a régi életünkből, magához akar vonni. *Szereti a bűnöst, mielőtt az megváltozna. Szereti őt bűne közepette is.*[168] De meg akarja változtatni, meg akarja szentelni, Jézushoz hasonlóvá akarja tenni.

A láthatatlan világ – a sötétség hatalmai

Térjünk vissza még egyszer a keresztre feszítéshez. Ebben döntő módon láthatatlan, gonosz hatalmak is részt vettek. Jézus földi élete során találkozott velük. Mint az erős szabadító![169] A démonokat, vagyis a tisztátalan lelkeket kiűzte és elkergette. Ezzel kijelentette, hogy hatalmuk véget ér. Az evangéliumnak egészen konkrétan köze van ezekhez a hatalmakhoz. Több, mint sokan gondolják.

168. Jn 3,16; Róm 5,8; 2Kor 5,14; Ef 2,4–5; Tit 3,4–5; 1Jn 4,7–10
169. Mk 3,27

Kik ezek a hatalmak, és miért akarták Jézus halálát? Isten a föld és az emberek teremtése előtt angyalokat teremtett.[170] Néha Isten fiainak nevezik őket.[171] *Ez az Ő mennyei családja. Különböző angyalok, különböző rangsorokban, különféle feladatokkal. Isten önmaga számára teremtette őket, hogy velük együtt kormányozza a világegyetemet. Ők az Ő szolgái.*[172]

Hozzánk, emberekhez hasonlóan nekik is szabadságuk volt arra, hogy hűek maradjanak Teremtőjükhöz. Az angyalok egy része másként döntött. Isten nélküli létet választott.[173] Vezérük az ördög, a Sátán volt.[174] Amikor ez a forradalom lezajlott a láthatatlan világban, Isten nem semmisítette meg őket. Azóta ezek az angyalok és Isten fiai a Sátán vezetésével mindaz ellen munkálkodnak, amit Isten tesz.[175] Velük szemben állnak azok az angyalok, akik hűek maradtak.[176]

A hatalmak és az emberek

Az ember teremtése után a csábító és emberölő[177] azonnal színre lép.[178] A Sátán, az ősi kígyó[179] arra csábítja az első embereket, hogy ne bízzanak többé Istenben, és kételkedjenek jóságában.

A Sátán irigyelte az embereket, akiket Isten a saját képmására teremtett. Csak rombolni akart. Megakadályozni, hogy Istennek emberekből álló családja legyen a földön. Magának akarta az embereket. Nem mint jó apa, hanem mint rabszolgatartó és zsarnok. Ez a rablás sikerült neki. Az édenkerti esemény óta az ember nincs többé Isten közelében.[180]

Az emberiség történetének alakulásában látni ezeknek a láthatatlan hatalmaknak a befolyását. Letagadhatatlan ez minden nép számtalan bálványkultuszában, részben máig.[181] *Az Újszövetség világossá teszi, hogy az Isten nélkül, Tőle elszakadva élő emberek az ördög lelki fogságában és megkötözöttségében vannak.*[182] *Kívülről ez nem látható. Az emberek maguk sem veszik*

170. Jób 38,4–7; Zsolt 148,2.5; Kol 1,16
171. Jób 1,6; 38,7; Zsolt 82
172. Zsolt 104,4; Dán 6,22; Mt 1,20.24; 16,27; Lk 2,13; ApCsel 8,26; 10,7; 12,8; Zsid 1,7; 13,2
173. 2Pt 2,4; Júd 6
174. Mt 25,41; Ef 2,2; 1Jn 3,8; Jel 12,7–9
175. Róm 8,38; 2Kor 11,14; 12,7; Ef 6,10–17; Jel 12,13; Jel 13
176. 1Tim 5,21; Jel 5,11; 7,11; 12,7
177. Jn 8,44; 1Jn 3,8.12
178. 1Móz 3,1–7; 2Kor 11,3–4
179. Jel 12,9
180. 1Móz 3,23–24
181. 1Kor 10,20–22
182. ApCsel 26,18; Ef 2,1–3; Kol 1,13

észre. Szabadnak érzik magukat. Ha módjuk volna bepillantani a láthatatlan világba, amely körülvesz minket, és ott van közöttünk, akkor felnyílna a szemük. Istenről, önmagukról és az evangéliumról való gondolkodásuk elsötétült.[183] A világ valóban még a Sátán birodalma.[184] Jézus e világ fejedelmének nevezi.[185] Pál egyenesen e világ istenének nevezi.[186] Nagy hatalma és romboló befolyása van a világ eseményeire. Másként aligha lehet megmagyarázni a világ állapotát. Az a tény, hogy maga az ember is gonosz, még rosszabbá és kilátástalanabbá teszi a helyzetet.[187]

Gondolta volna, hogy a láthatatlan világ ennyire valóságos? És hogy ennyi köze van hozzánk?

Az evangélium és a hatalmak

Amikor Jézus eljött, Isten országa betört a világba, a gonosz hatalmak felségterületére. Ez volt az ördög és angyalai végének kezdete. Isten nagy terve működésbe lépett. Amikor Jézus Galileában járt, a démonok tudták, kivel van dolguk.[188] Nem úgy, mint az emberek. Ismerték Őt a láthatatlan világból. Ő volt a Teremtőjük.

Közvetlenül Jézus megkeresztelkedése után a Sátán Eléje állt a pusztában, hogy megkísértse. Felajánlotta Neki a világ országait, ha Jézus imádná őt. A Sátán a maga dicsőségét, a maga imádatát keresi. Ez a természete.[189] Jézus azonban ellenáll neki. Másként, mint Ádám az Édenben.[190]

Jézus a tanítványait is felhatalmazta, hogy hatalmuk legyen a démonok fölött, és kiűzzék őket.[191]

Nem, ezek nem rémtörténetek, nem pusztán lelki jelenségek, hanem a mindennapok valósága. Ott nyilvánulnak meg ezek a hatalmak. Még inkább ott, ahol az ember tevékenyen megnyílik előttük, és kiszolgáltatja magát nekik.

183. 2Kor 4,3–5
184. Mt 4,8–10
185. Jn 12,31; 14,30; 16,11
186. 2Kor 4,4
187. Mk 7,20–23
188. Mk 1,23–24; 3,11; 5,7
189. Mt 4,1–11; Lk 4,1–13
190. Róm 5,12–21
191. Mk 6,7

A hatalmak és Isten üdvterve

Isten üdvterve ismeretlen volt az ördög és az emberek előtt is. Az Ószövetség sok próféciája ellenére is nehezen lehetett felismerni.[192] A tanítványok sem értették. Hogy Isten Fia emberként jelent meg, hatalom nélkül, trón nélkül, megzavarta a hatalmakat. Ebben a helyzetben egyetlen lehetőségük az volt, hogy rávegyék az embereket Jézus megölésére.[193] Mert emberként sebezhető és halandó volt. Ezért csak egy céljuk volt: a halála. Elérték! De tévedtek. Mert a halála volt a győzelme.[194] Halála kozmikus hatalomváltás volt számunkra, emberek számára.

Halála a váltságdíj, amely megszabadítja az embereket a sötétség hatalmából. Halála kegyelmet és bűnbocsánatot hozott az embereknek. Szabadulást. Ennek képe az akkori idők rabszolgapiaca. A megváltás azt jelentette, hogy valakit kivásárolnak a rabszolgaságból, és szabadon engedik. Feltámasztása és felmagasztalása Isten trónjára az ajtó, amely a bűn, a halál és az ördög rabszolgaságából a szabadságra nyílik.

Szükségünk volt bűneink bocsánatára és arra, hogy megszabaduljunk a bűn hatalmából. Mindkettőt a kereszt ajándékozza nekünk.

Az ördög nem ismer kegyelmet. Ő maga nem tapasztalja meg Isten kegyelmét,[195] és az emberekkel szemben sem ismer kegyelmet. Természetétől idegen. Istennel szembeni lázadása teljesen megkeserítette.

Most egy ember ül Isten trónján. Értünk, emberekért. És mi egyesültünk Vele.[196] Krisztusban vagyunk![197] A hatalmak le vannak győzve. Lejárt az idejük. Napjaik meg vannak számlálva. De még ellenállnak, és vesztes harcot vívnak, hogy feltartóztassák az evangéliumot. Ezek a hatalmak naponta látják, hogyan szabadulnak meg emberek. Mindenki, aki hisz az evangéliumban, arra emlékezteti őket, hogy Isten üdvterve célba ér. *Istennek családja lesz a föld minden népéből.* Jézus által, akinek halálában ők maguk döntő szerepet játszottak. A Golgotán, ahol Jézus meghalt, úgyszólván a saját sírjukat ásták meg anélkül, hogy tudták volna.

Az adóslevél, a vádirat, amelyre az Isten- és emberellenes hatalmak hivatkoznak, a keresztre van szegezve és el van törölve.[198] A kereszt által lefegyverezte a hatalmakat, és ott pellengérre állította őket. Krisztus, a Feltámadott

192. 1Kor 2,6–9
193. Lk 22,53
194. Zsid 2,14
195. Zsid 2,16
196. Ef 2,6
197. Róm 8,1; 1Kor 1,30
198. Kol 2,14–15

most a világegyetem Ura.[199] *Az örömhír ez: Ő az Úr mindenki és minden fölött. Aki hisz Krisztusban, az megszabadult.*[200] *Hazatér Isten országába.*

Az evangélium Isten örömhíre arról, hogy visszahozza az embereit, és családot akar. A haláltól és a gonosz hatalmaktól megszabadítva. Az az örömhír, hogy Jézus a kereszthalál által mindezt lehetővé tette. Jézus azért jött, hogy lerontsa az ördög munkáit.[201] Vele eljött a szeretet isteni uralma. Átmentett minket a szeretet országába.[202]

A kereszt diadala

A római hadvezérek ünnepélyes diadalmenetben vonultak be Rómába. A legyőzött vezéreket láncra verve vitték magukkal. Kivégzésük előtt közszemlére tették őket. Így írja le Pál a kereszt ellenállhatatlan hatalmát a fejedelemségek és hatalmasságok fölött, amelyek e világ fejedelmének uralmi területéhez tartoznak.[203] Lefegyverezve és megszégyenítve. Erejük odavan.

A Megfeszített megszabadít a láthatatlan köztes világ mágikus erőitől. A Sátán meg van ítélve. Hatalma megtört. A Jézushoz tartozók fölött nincs többé hatalma.

Isten üdvterve olyan, mint egy hosszan tartó sakkjátszma. A kimenetele bizonytalan, amíg az egyik játékos meg nem tesz egy lépést, amelyről a hozzáértő tudja: a játszma most eldőlt. Akkor is, ha még tovább folyik. Ilyen a világosság és a sötétség harca. A döntő lépést megtették – a királlyal. A töviskoronás királlyal a Golgota keresztjén. A győzelem kivívva.

Az ellenség tevékenysége már csak utóvédharc. Kevés ideje maradt. Sorsa már eldőlt.

A kereszt gyötrelméből a kereszt diadala lesz!

A szabadság lehetséges

Legyen hát biztos benne: ha Jézushoz tartozik, a démonoknak menekülniük kell! Ha belebonyolódott a varázslásba és az okkultizmusba, ha szellemekkel és angyalokkal kereste a kapcsolatot, van szabadulás. És van bocsánat.

Ezek a hatalmak nem akarják elengedni Önt, és minden szabadulási kísérletet csírájában akarnak elfojtani. Imádkozzon Jézus Krisztushoz – hívja segíts

199. Mt 28,18
200. Jn 8,33–36; Róm 6,7.18.22
201. 1Jn 3,8
202. Kol 1,13–14
203. Kol 2,15

égül a nevét! Keressen keresztényeket, akik imádkoznak Önért, és segítenek Önnek.

Hangosan mondjon ellent mindannak, ami ehhez az okkult világhoz köti.

Szabaduljon meg mindattól, ami ezekkel a mágikus, okkult dolgokkal kapcsolatba hozza. Szakítson meg minden kapcsolatot azokkal az emberekkel, akik bevezették ilyen gyakorlatokba és kapcsolatokba.

A láthatatlan világ hatalmas valóság, amelyet nem szabad alábecsülni. De Jézus erősebb.

A békesség evangéliuma

Péter átélte, ahogyan Mestere békességet hirdetett.[204] Jézus békességet hozott a zsidóknak és a népeknek, a nem zsidóknak. És e kettő között is. A békesség az evangélium központi és lényegi vonása.[205] *Ez Isten sálómja. Így hangzik a szó a héber Bibliában. Isten szíve nagy és tágas. Ebből a szívből fakad a békesség. Jelentése: teljesség, egészség, épség, megmentettség. Az evangélium elvezeti az embereket az Istennel való békességre.*[206] *Ez megbékélést jelent Istennel, és minden ellenségeskedés végét.*[207]

Az evangélium elvezet a bizonyosságra, hogy Isten a gyermekévé fogadott minket. Ez a bizonyosság Istenben gyökerezik. Abban, ami Ő, és amit tett. Ezen az alapon igazi, maradandó békesség árad szét a szívben. Nyugalom nyugtalanság helyett. Békesség viszálykodás és félelem helyett.

A háborúkkal és viszályokkal teli világunknak – nagyban és kicsiben egyaránt – békességre van szüksége.[208] Nemcsak arra, hogy ne legyen háború, nemcsak fegyverszünetre, hanem olyan békességre, amely összehozza és egyesíti az embereket.[209] Az evangélium békességet teremt az emberek között. Az emberek új közösségét teremti meg, amelyben a békesség uralkodik.[210] Lehet, hogy a kereszt hirdetése – ott, ahol Isten egyszer s mindenkorra magába nyelte az emberi erőszakot – a kulcs a világ békéjéhez? És mindenekelőtt magában az egyházban?

Ha az emberek tudni akarják, mi a békesség, akkor azoknál kellene megismerniük, akik az evangélium által megkapták Isten békességét. És sugározz

204. ApCsel 10,36
205. Kol 1,20; Ef 2,17; 6,15
206. Róm 5,1
207. Róm 5,10; 2Kor 5,18
208. Tit 3,3
209. Mt 5,44; 1Jn 4,19
210. Ef 2,14–22

ák. Továbbadják. Békességszerzők. Amennyire rajtuk áll,[211] mindenkivel békességben élnek.

Jézus által Isten mindent megbékéltetett önmagával, és mindent újra helyes viszonyba állított önmagával. Vérének árán. A Golgotán elszenvedett halála által. A keresztre szükség volt ahhoz, hogy az Istennel való békesség és Isten békessége valósággá legyen.[212]

Hogyan élte át ezt a békességet? Mit változtatott meg Önben, a kapcsolataiban?

Az evangélium – beteljesedett ígéret

Az evangélium nem Isten ijedt vagy kétségbeesett reakciója az emberiség kisiklott történelmére. Isten szívéből fakad, és öröktől fogva meg van ígérve.[213] Ezért nem meglepő, hogy már mélyen gyökerezik a héber Bibliában, vagyis a Biblia első részében, az Ószövetségben. Ott van megígérve.[214] Leírja, hogyan halad Isten üdvtörténete afelé a pont felé, amelyet *az idő teljességének* nevez. Az idő felé, amikor Isten elküldte a Fiát.[215] Izraelben a kortársai többsége nem ismerte fel Jézusban az ígéret beteljesedését.[216] A tizenkét tanítvány, az apostolok azonban hamarosan felismerték. Igaz, csak Jézus halála és feltámadása után. Igehirdetésük, ahogyan az Apostolok cselekedeteiben és leveleikben olvassuk, tele van ószövetségi idézetekkel.[217] Sok példa van rá. Maga Jézus mondta, hogy az Írás, az Ószövetség Róla beszél.[218] Itt három rövid ószövetségi példa és néhány bibliai hely következik.[219]

Már a Biblia első oldalain – miután az emberek áthágták Isten parancsát – van egy ígéret, amelyet *ősevangéliumnak* neveznek: *Ellenségeskedést szerzek közted és az asszony között, a te magod és az ő magva között: Ő a fejedet tapossa össze, te pedig az Ő sarkát mardosod.*[220] Ami akkor alig volt felismerhető, Jézus, az Ő élete és halála fényében nyilvánvalóvá lesz. Jézus a halála által győzte le az ördögöt![221]

---

211. Róm 12,18
212. Kol 1,20
213. Róm 16,25–27; 2Tim 1,9; Tit 1,2
214. Róm 1,1–3; Gal 3,14–16
215. Gal 4,4
216. ApCsel 13,27.32
217. ApCsel 2,25–31; Róm 1,17; 3,21–26; 4,17; 10,8–13; 15,9–13; 1Kor 2,9; 2Kor 6,2; Gal 3,16; 1Pt 1,19; 2,6–9
218. Jn 5,39; 7,42
219. Zsolt 16,8–10; 22; 31,14; 35,11; 69,5; Ézs 9,2–7; 11,1; 35,4–6; 50,6; 53; Mik 5,2; Zak 11,12; Dán 9,25–26
220. 1Móz 3,15

Sok évvel később az emberiség történelmének idővonalán feltűnik *Ábrahám* a feleségével, Sárával. Ez az idős, gyermektelen házaspár ígéretet kap egy fiúra. Nemcsak azért, hogy ők ketten boldogok legyenek. Nem, ebben a fiúban, Izsákban nyer majd áldást a föld minden népe.[222] Ez olyan ígéret, amely Jézusban teljesedik be![223]

Évszázadokkal később *Dávid* lesz Izrael királya. Isten szíve szerint való ember. Bár áthágta Isten parancsolatait, mindig hű maradt Istenhez, és soha nem imádott bálványt. Neki ígér Isten egy fiút, akinek örök trónja lesz.[224] Ez nem csupán Salamon volt. Egészen Jézusban, Dávid Fiában teljesedett be. Benne teljesedik be egy évszázados jövendölés. Egy király, Dávid királyi vonalának egyenes leszármazottja lesz Izrael Messiás-királya. Mindörökké. És így is lett.[225] Most Isten trónján ül, és hamarosan mindenki számára láthatóan fog uralkodni a világon.

Senki sem mondhatja el magáról, hogy ennyi prófécia szól Róla. Sok jövendölés van. Közülük sok már pontosan be is teljesedett. Az egész Ószövetség Jézusra mutat. *Az Ószövetség Isten Fia evangéliumának legfontosabb tanúja.*

221. Zsid 2,14; Róm 16,20; Jel 12,9–11; 20,10
222. 1Móz 12,3; 22,18; 28,14
223. Gal 3,16
224. 2Sám 7,12–16
225. Lk 3,23–31; 1Móz 49,10; Jer 23,5–6; Zsolt 132,11; Róm 1,3; 2Tim 2,8; Jel 5,5

Az evangélium reménysége

Ha egy megfeszített feltámadhat, akkor mindannyiunknak van reménységünk! Biztos reménység ez, mert egy megfeszített értünk támadt fel a halottak közül: Isten Fia. Ő adta vissza nekünk a reménységet!

Mindannyiunknak vannak reményei és álmai. Szánjon rá egy pillanatot. Van olyan jövő, amelyre vágyik, látomása valamiről, ami jobb, mint amit most átél? Olyan remény, amelyről azt kívánja, bárcsak egy napon valósággá válna?

Az evangélium új látóhatárt nyit. Élni fogunk! Mindörökké. Nem a halálé az utolsó szó. Az evangélium reménységet terjeszt.[226] Ezért szívesen nevezem *az új teremtés evangéliumának.* Azt ígéri, hogy nem marad minden úgy, ahogy van.[227] Istennek komoly szándékai vannak az egész teremtéssel.[228] Nemcsak az emberekről van szó, hanem az egész bolygóról. Isten királysága egyrészt emberekből áll, akik a királyt szolgálják. De van egy hely is, ahol ez az ország található. Ez a hely a mi földünk.[229] Erre a földre, a világegyetem e parányi porszemére jött el Isten Jézusban.

Isten teremtette. Ez a szíve műve: minden igen jó volt.[230] Ezért Isten nem talál ki a jövőre nézve valami egészen mást vagy újat. Nem, helyreállítja a földet olyanná, amilyennek lennie kell. Más szóval: újjá teszi.[231] Egy napon nem lesz rajta többé halál, betegség és éhség.[232] Mindaz, amit az ember elpusztít, sőt az elszabadult természet is, amely kárt tesz az emberben, nem lesz többé.[233]

Egy megtört, reménytelen világban[234] *a reménység evangéliuma*[235] *ígér örök és rendíthetetlen királyságot.*[236] *Egy új ég és egy új föld lesz az új otthonunk.*

A reménység szilárdan horgonyoz a Feltámadottban. Abban, aki halott volt, és él örökkön-örökké.[237] Ő áttörte a halál hatalmát.[238] Általa jött napvil

226. 1Pt 1,3–4
227. Róm 8,18–24
228. Jn 3,16
229. Jel 5,9–10
230. 1Móz 1,31
231. Ézs 65,17–19; 66,22
232. Jel 7,9–17; 21,1.4–5
233. Jel 7,16; 22,3
234. Ef 2,12; 1Thessz 4,13
235. Ef 1,18; Kol 1,5.23
236. 2Pt 1,11; Zsid 12,27–28; Dán 2,44; 7,14.27
237. Jel 1,17–18; Jn 14,19
238. Zsid 2,14–15

ágra az igazi élet és a halhatatlanság.[239] Krisztusban az Ő feltámadott életét kaptuk meg mint a mi életünket, amely soha többé nem hal meg. És amelynek nincs többé köze a bűnhöz.[240] Ez az igazi élet és az új teremtés kimeríthetetlen ereje. Ez Jézus követőinek életében már elkezdődött.[241] Újjászülettek új életre és élő reménységre.[242] Krisztusban már most új teremtés ők. Egy napon pedig *benne*, az új teremtésben fognak élni.[243] Átformált, halhatatlan és dicsőséges testük lesz.[244] Mégis ugyanaz az összetéveszthetetlen, Isten akarta személyiség maradnak, akik halandó életükben voltak.

Az evangélium egy időpontról beszél, amelyet Isten kijelölt.[245] Akkor Jézus visszajön, minden ember számára láthatóan.[246] Nagy dicsőséggel és hatalommal.[247] Ez az öröm napja lesz mindazoknak, akik várják Őt. Mert akkor kezdődik Isten örök uralma. Akkor kezdődik az idő, amely soha többé nem ér véget. Amikor maga Isten lakik az emberek között.[248] Látni fogják Istent. És elképzelhetetlen örömet élnek át.[249] Pontosan azt, amit a szeretet örök Istene, a háromszemélyű Isten mindig is akart. Akkor még jobb lesz, mint valaha volt. A menny, maga Isten jön el a földre, hogy láthatóan lakjon az emberei között, a családjával. Mindörökké. Isten képmásai leszünk, mert hasonlók leszünk Jézushoz![250]

A föld akkor egyetlen nagy, sőt az egész földet betöltő paradicsom lesz. Új és jobb Éden.[251] *Oda a kísértő soha többé nem jut be. Bűnre csábító kísértés nem lesz többé.*

Unalmas sem lesz, sokkal inkább izgalmas. Nagy kaland vár ránk, mert azok az emberek leszünk, és azok lehetünk, akiknek mindig is lennünk kellett.

Álom Isten új világáról

Álmodjunk néhány pillanatig Istennek erről az új világáról. Bár nem sokat tudunk róla, mégis minden rossz, negatív és romboló eltűnik. Ugyanakkor sok

239. 2Tim 1,10
240. Róm 6,9–10
241. 2Kor 5,17
242. 1Pt 1,3
243. 2Pt 3,13
244. 1Kor 15,35–58; Fil 3,20–21
245. ApCsel 17,30–31
246. Jel 1,7
247. Mk 8,38; 13,26
248. Jel 21,3
249. Jel 22,4
250. 1Kor 15,49–50; Fil 3,20–21; 1Jn 3,2
251. Jel 2,7; 22,1–5

minden lesz ott, amit már a mostani földön is ismertünk, ahogyan Isten megteremtette.

Egy világ, ahol nincs többé szegénység, nincs éhség, nincs létért való küzdelem, nincs félelem a jövőtől.

Nincs rabszolgaság, nincs elnyomás, nincs erőszak, nincs manipuláció, nincs megkülönböztetés, nincs megaláztatás, nincs bűncselekmény, nincs háború.

Nincs betegség, nincs halál, és ezért nincs gyász és nincsenek könnyek – ha mégis könnyek, akkor az öröm könnyei.

Nincs környezetszennyezés, nincsenek katasztrófák. Nincs rendőrség, nincsenek ügyvédek és bíróságok, nincsenek kórházak, nincsenek pszichiáterek és pszichológusok.

Nincs unalom, nincs hiábavaló értelemkeresés, nincs kisebbrendűségi érzés, nincs szégyen, nincs üresség, nincsenek pusztító függőségek és szenvedélybetegségek, nincsenek csalódások!

Ehelyett ez lesz: békesség, önzetlen szeretet az emberek között, tökéletes igazságosság, teljes kölcsönös elfogadás, megbecsülés és figyelem.

Egy hely, ahol minden olyan, amilyennek lennie kell. A pezsgő élet, a sokszínűség, a fejlődés, a szabadság, a kalandok, a kreativitás, a folyton új felfedezések helye, ahol minden mindig új és friss.

Erő, elevenség és lelkesedés marad mindörökké a fáradtság, a tettrekészség hiánya és a kimerültség helyett.

Elképzelhetetlen és változatos szépség helye, amelyet bejárunk és kikutatunk. Egy hely, ahol új embereket ismerünk meg, és együtt ünneplünk velük.

Egy hely, ahol megáll az idő, vagy soha nem múlik el! Egy hely, ahol a szép nem csupán múlt, hanem mindig jelen! Egy hely, ahol semmiről sem maradunk le.

Egy hely, amelyről úgy gondoltuk, hogy léteznie kell, egy hely, amely után a szívünk mindig is vágyott.

A bőség helye, a legjobb ételeké, a legszebb művészeté és zenéé, a legjobb technikáé. Mindaz, ami ma az életet jelenti, ott tökéletes formában lesz meg.

Az öröm helye, mert a Teremtő mindenki számára láthatóan lakik az emberek között. És ők az Ő oltalmában, áldásában, szeretetében élnek. Gyönyörködnek Istenben, az Atyában, a Fiúban és a Lélekben, imádják és megismerik Őt. Szeretik Őt.

Az Örökkévaló szemébe nézni, Istent színről színre látni – ez a legnagyobb boldogság, amelyet ember átélhet. Legkésőbb akkor megértjük, mennyire igaz ez a mondat. Félelem és szégyen nélkül, szabadon és bizalommal teli szívvel, Isten szerető jóindulatában élni mindörökké – semmihez sem fogható. Amikor tekintete ránk talál, végtelen

szeretet jön elénk és érint meg minket, átjár és átölel – az a szeretet, amelyre mindig is vágytunk.

Inni az élet vizének forrásából, és folyton enni az élet fájáról. Ez a kép az örökkévalóságról, amelyet ma mennynek nevezünk.

Ott, az Ő jelenlétében azok leszünk, akiknek mindig is lennünk kellett. Önmagunk. Olyan egyediek és egyszeriek, amilyennek Isten akart és formált minket. Ott álarc nélkül. Hitelesen.

Ott minden ember a szó legjobb értelmében szeretettel és gondoskodással fog uralkodni a földön,[252] és így teljesíti az első emberek megbízatását. Mégpedig úgy, hogy a teremtésben rejlő lehetőségek minden eddiginél jobban kibontakoznak. Elképzelhetetlen kreativitásban, sokszínűségben, gazdagságban és örömben. Mindent átjár Isten szeretete. Együtt – az Atya a családjával, amelynek mindent elkészített.[253] Ég és föld egyesül. Alig hisszük majd el a boldogságunkat. 10 000 év múlva sem. Mindörökké Jézussal leszünk. Az igazi, mély, ujjongó örömnek nem lesz vége.[254]

Az evangélium meghívás arra, hogy ott legyünk, és részt vegyünk a nagy, örök ünnepen.[255] Ez az üzenet minden emberhez szól.[256] Mindenki meghívást kapott.[257] Nem kell belépőt fizetni. Jézus mindent jóvátett![258]

Az evangélium – erő az üdvösségre

Jézus egyetlen tanítványának sem kell szégyellnie az evangéliumot. Akkor sem, ha a kereszt sokak szemében bolondság. Ennek az üzenetnek ereje van. Olyan, mint a dinamit.[259] Akiknek a szívét megnyitja az evangélium, megtapasztalják Istennek ezt az erejét, amely hat rájuk. Megtérés történik, új élet kezdődik. Életfordulat, amelyet csak Isten ereje tud véghezvinni, és amely az élet minden területére kihat.[260] Ez az erő megment, és megszabadít az okkult kötelékekből és a szenvedélybetegségekből. Sokan meggyógyultak testben és lélekben egyaránt. Kapcsolatok állnak helyre. *Isten ereje az evangéliumban semmi mással nem hasonlítható össze.* Egyetlen ideológiának, vallásnak vagy filozófiának sincs olyan hatása, mint az evangéliumnak.[261]

252. Róm 5,17; Jel 5,10; 22,5
253. 1Kor 2,9
254. Zsolt 16,11
255. Jel 19,6–10; 21,6; 22,14–15.17
256. Mt 28,19–20; 2Kor 5,15
257. Mt 22,1–14
258. Róm 3,24; Jel 21,6; Ézs 55,1
259. Róm 1,16–17
260. 1Thessz 1,5–10

Ahol mi, emberek erőtlenek és tanácstalanok vagyunk, és sem magunkon, sem másokon nem tudunk segíteni,[262] ott ez az evangélium csodákat tesz. Az újjászületés csodáját.[263] Az evangélium új életet teremt. Ahhoz hasonlóan, mint amikor egy gyermek megszületik.[264]

Egy ateista egyszer vitára hívott ki egy ismert evangélistát Isten létezéséről. Az evangélista elfogadta a kihívást, de azzal a feltétellel, hogy az ateista hozzon magával olyan embereket, akiknek az élete az ateizmus által fordult jóra. A vitára nem került sor, mert senki sem lett az ateizmus által új emberré, és senki sem szabadult meg általa szenvedélyektől és függőségektől. Az evangélista ezzel szemben sok embert ismert, akik az általa hirdetett evangélium által szabadultak meg, és lettek új emberekké.

Az evangélium senki előtt nem torpan meg. Mindenkinek szól. És így az az erő is, amely ebben az üzenetben lakik. Ez Isten ereje, ugyanaz, amely a Fia feltámasztásában mutatkozott meg.

Ez a valóságos erő az üdvösségre!

Engedelmeskedni az evangéliumnak

Az evangélium megváltoztatja az embereket. Átélte már ezt? Vagy látta másokon? Igazi öröm. Az emberek egyszer csak éhezni kezdenek arra, hogy olvassák a Bibliát. Éhezni kezdenek Isten jelenlétére.[265] Szeretnének többet megtudni Istenről. Mielőtt megismerték az evangéliumot, nem volt meg bennük ez az érdeklődés. Egyszer csak azt kérdezik, mit akar Isten.[266]

Az evangéliumra adott válasz az egyik oldalon közöny vagy elutasítás. A másik oldalon hit.[267] Nem csupán az, hogy értelmünkkel igaznak tartjuk az evangéliumot,[268] hanem az egész ember személyes válasza. Egy szóval: *a hit engedelmessége*.[269] Az emberek úgy engedelmeskednek az evangélium hívásának, hogy elhiszik, amit ez az üzenet hoz nekik. Még ha maguk egyáltalán nem is az engedelmesség lépésének érzik, hanem egy ajándék elfogadásának.

Odafordulnak Istenhez. Elfordulnak mindattól, ami az Isten nélküli életet jellemzi. Elfordulnak a bálványoktól, a láthatóktól és a láthatatlanoktól.[270]

---

261. Jn 8,36; Róm 6,18
262. Róm 5,6
263. Jn 3,3; 1Pt 1,3; Tit 3,4–7
264. 1Kor 4,15; Jak 1,18; 1Pt 1,23–25
265. 1Pt 2,2
266. 1Pt 4,2–3
267. ApCsel 2,37–41
268. Jak 2,19
269. Róm 1,5; 16,26; 1Jn 2,3–4; 3,24; 5,2–3

smerik a bűnt az életükben, és megvallják mennyei Atyjuknak.[271] Megragadják a bűnbocsánatot Isten kegyelméből. Megtapasztalják az üdvösséget és a gyógyulást. Ha az evangéliumot erővel, nagy bizonyossággal és világosan hirdetik, világosságra vezeti az embereket.[272] Felismerik, kik ők, és ki Isten. Egészen más szemmel kezdik látni az élet valóságát. Fordulat történik, amelyet maga Isten visz végbe – mintha a halálból az életre jutnának.[273]

Jézus tanítványává lenni

A Jézushoz fordulás gyakran egy folyamat. Az ember, aki az evangélium által kapcsolatba kerül Jézussal, kis lépéseket kezd tenni a hitben. Elkezd Jézusra hallgatni, és bízni Benne. Utazás kezdődik, formálódás és tanulás. *Tanítványnak lenni azt jelenti, hogy az ember diák, tanuló. Ez olyan folyamat, amely ebben az életben soha nem ér véget.*

Akkoriban Jézus tanítványai követték Jézust, bárhová ment. Több tanítvány volt, mint a tizenkettő. Jézus volt a Mester, akitől a tanítványok tanultak. A tanítványok olyanok akartak lenni, mint Ő, úgy, hogy azt tették, amit mondott.[274]

Amikor Jézus már nem volt velük, a Jézusban hívőket még mindig tanítványoknak nevezték. Csak később nevezték őket kereszténynek.[275]

A tanítványság kezdete

A tanítványság Isten célja velünk! Olyan emberek, akik engedelmeskednek Jézusnak, a királynak, és hűségesek Hozzá. Ez néha feltűnően kezdődik, de nemritkán bátortalanul és észrevétlenül is. Isten Lelke segít a tanítványoknak abban, hogy azt tegyék, amit Jézus mond. És hogy növekedjenek a hitben. Bennük az evangélium úgy munkálkodik, mint a mag, amely a szív termékeny talajába hull, és gyümölcsöt terem.[276] Az egyiknél gyorsan, a másiknál tovább tart. Elesni és újra felállni. Így válik láthatóvá az új lelki élet.[277] Az, hogy egyre jobban megértjük az evangéliumot, közben tanulási folyamat marad. *Ez nem pusztán fejben történik, hanem úgy, hogy az ember megteszi és megéli.*

---

270. ApCsel 11,21; 14,15; 1Thessz 1,9–10; 1Pt 4,3
271. ApCsel 19,18–20; 1Jn 1,9; Péld 28,13; Zsolt 51
272. 1Thessz 1,5
273. Kol 2,13; 1Jn 3,14
274. Jn 8,31
275. ApCsel 11,26
276. Mk 4,20; Jn 15,8
277. Róm 6,21–22; 7,4; Ef 5,9; Kol 1,10; Tit 3,14; Zsid 13,15; 2Pt 1,8

Még egyszer, mert annyira fontos: Jézust követni és tanítvánnyá lenni – ez az evangélium célja. Az evangélium nem belépőjegy a mennybe, és nem a túlvilággal vigasztal. Olyasmi, ami már ezt az életet, itt és most megváltoztatja, és ami egy napon az örökkévalóságban és a dicsőségben folytatódik és teljesedik ki. Az örök életet már most éljük!

Van egy külső jel, amellyel az ember tanúsítja, hogy most már Krisztushoz tartozik: *a keresztség*.[278] Nyilvánosan megerősíti és megpecsételi – az emberek előtt és a láthatatlan világ hatalmai előtt –, hogy mostantól Jézus Krisztus az élete Megváltója és Ura. *A vízkeresztség nagy különbséget jelent. Helyzetváltás, hitvallás Jézus Krisztus, a király mellett. A Jézussal való élet legelején áll. Nyilvánosan kellene történnie, hogy az emberek lássák, mennyire komolyan gondolják Jézus tanítványai.*

Hogyan néz ki Jézus követése?

Milyen egy tanítvány élete? Továbbra is megteszi mindazt, ami az élethez tartozik: alszik, eszik, dolgozik, iskolába jár stb. De megváltozik a belső hozzáállása és indítéka, ahogyan az életet és a felebarátját látja.

Íme Jézus tanítványainak néhány ismertetőjele, az Istentől kapott új élet gyümölcsei. Mindaz, amit felsorolok, támadásoknak van kitéve, és az is marad. A Krisztusban kapott új létért is harc folyik. Ellenállás nemcsak kívülről jön, hanem belülről is. A régi énünk, a régi szokások, a bennünk lévő bűn újra jelentkeznek. Ettől nem kell megijedni, mintha minden új csak képzelődés volna. Isten segít, és munkálkodik bennünk. Lelkét azért kaptuk, hogy mellettünk álljon, erőt adjon és segítsen.

Jézus tanítványai szeretik Istent, a felebarátjukat és egymást![279] Az isteni szeretet marad mindörökké a legnagyobb![280] Nincsenek határai. Jézus tanítványait arról a szeretetről lehet felismerni, amely köztük van![281]

A tanítványok gondoskodnak egymásról, és törődnek egymással![282] Egy család. Egy közösség. Ez nemcsak a rendszeres istentiszteleti alkalmakon mutatkozik meg, hanem az egész életben, a hétköznapokban.

Jézus tanítványai az úrvacsorában, a kenyértörésben együtt emlékeznek arra, amit Jézus tett értük. Ezt rendszeresen teszik, vagy amilyen gyakran csak

278. Mt 28,19; Mk 16,16; ApCsel 2,38–41; 8,12.36–38; 9,18; 10,47–48; 16,15.33; 18,8; Róm 6,3; Gal 3,27; Ef 4,5; Kol 2,12
279. Mt 22,36–40; Jn 13,34–35; 15,13–17; 1Kor 13,4–7
280. 1Kor 13,13
281. Jn 13,35
282. ApCsel 11,29

tudják.[283] Istentiszteleteikhez nincs szükségük templomépületekre. Házakban találkoznak, mint lelki család.

Jézus tanítványai imádkoznak a mennyei Atyához, egyedül és együtt![284] Úgy beszélnek Istennel, mintha látnák Őt. Az imádat és a dicsőítés, egyedül és együtt, nagy öröm számukra.[285]

Jézus tanítványai olvassák a Bibliát![286] Így ismerik meg Istent és az Ő akaratát. És azt, amit nekik ajándékozott.

Jézus tanítványai hallják Isten hangját, és megtapasztalják vezetését és útmutatását a hétköznapokban, kis és nagy dolgokban egyaránt.

Jézus tanítványai szenvednek.[287] Ahogyan Jézust üldözték, úgy velük is megtörténhet. Ez kinevetéssel, zaklatással kezdődik, és – ahogyan a világ egyes országaiban – ma is halált jelenthet.[288]

Jézus tanítványai másokat is tanítvánnyá tesznek![289] Az evangélium nem olyan keresztényekké teszi az embereket, akik valami meghatározott dolgot hisznek, hanem tanítványokká, akik a hétköznapokban követik Jézust. Akik készek mindenről lemondani, naponta felvenni a keresztjüket, és akiknek életcélja, hogy másokat is tanítvánnyá tegyenek. Ezt és semmi mást nem akart Jézus![290] Jézus tanítványai kimennek az emberekhez. Nem zárkóznak be.

A Biblia növekedési és megismerési folyamatról beszél.[291] *A keresztények nem tökéletesek.* A keresztények még vétkeznek, de a bűn már nem uralkodik rajtuk.[292] Már nem akarnak vétkezni. Abban a teljes bűnbocsánatban élnek, amelyet Isten ajándékozott nekik. Azokra a bűnökre is, amelyeket még el fognak követni.[293] Belátják bűneiket, és megvallják mennyei Atyjuknak. Egymásnak is, ha vétkeztek egymás ellen.[294] Kegyelem alatt élnek,[295] nem törvény alatt.[296] Céljuk nem a Tízparancsolat megtartása. A Jézussal való élet túlmegy azon, amit ezek a parancsolatok megkövetelnek. Ez azért lehetséges, mert a Szentlélek bennünk él.

---

283. 1Kor 11,23–27
284. Mt 6,5–15; Jn 16,26–27; 1Thessz 5,17
285. Jn 4,23
286. Kol 3,16; 2Tim 3,16; 1Pt 2,2
287. ApCsel 14,22
288. Jn 15,18–20
289. Mt 28,18–20
290. Lk 14,26–27.33; ApCsel 14,21
291. Jn 3,30; Kol 1,10; 2Thessz 1,3; 2Pt 3,18
292. Róm 6,12–14
293. Zsid 10,14; 1Jn 1,5–2,2
294. Jak 5,16
295. ApCsel 13,43
296. Róm 6,14

Megkapták a Szentlelket,[297] aki bennük lakik, és vezeti őket. Az a célja, hogy a Lélek jó gyümölcsei láthatóvá váljanak.[298] *Ezek a gyümölcsök mindenekelőtt az egymással való bánásmódban mutatkoznak meg: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önuralom. Összességében ez az, amit Jézus megélt. Olyanná lenni, mint Ő – ez az új életcél.*[299] Ez Isten gyümölcse, amelyet Ő hoz létre és növeszt az életünkben, ha bízunk Benne. A Szentlélek az erő Jézus követéséhez.[300] Ez a Lélek Isten személyes jelenléte az életünkben. Hát nem elképesztő? A Lélek egy személyben tanácsadó, coach, edző, segítő és vezető. Pontosan azt teszi, amit Jézus tenne, ha itt volna velünk a földön.

Isten Lelke ajándékokkal ruházza fel a tanítványokat, amelyekkel szolgálhatnak egymásnak.[301]

A tanítványság nem kényeztetés, nem séta, és nem karosszék-keresztény-ség. Azt jelenti, hogy úgy élünk és szolgálunk, mint Jézus. Új életjelszó, amely kötelez is. Jézus tanítványa számára az Ő országa és az Ő igazsága mindig az első helyen áll. Minden másról – mondja Jézus – Atyánk gondoskodik.[302]

Jézuson kívül senkinek sincs meg a tekintélye ahhoz, hogy azt mondja: *Kövess engem!* Ha Ő hív minket, mondhatunk-e nemet?

Nem lesz könnyű út. Jézus azt mondja, vessük számba a költségeket,[303] hogy szilárd, igazi és megfontolt döntést hozzunk, amely nem tűnik el az első szembeszélnél. Az életre vezető út keskeny, és felfelé visz. A kárhozatba vezető széles út magától működik. Nem kell tenni semmit, csak maradni olyannak, amilyen az ember.[304]

Jézus követőiként egész, harcokkal és kísértésekkel teli életünkre érvényes: Isten minden pillanatban ugyanúgy szereti a gyermekeit, mint abban a pillanatban, amikor odaadta értük a Fiát.[305]

Figyelmen kívül hagyni az evangéliumot

Az evangélium nem fenyegető üzenet. Örömhír! Megtérés és hit által utat nyit Istenhez, a bűnbocsánathoz, a szabadsághoz, az élethez, az értelemhez.

297. Jn 7,39; 14,17; 1Kor 2,12; 6,19
298. Gal 5,13–26
299. 2Kor 3,18
300. ApCsel 13,52; Róm 8,12–17
301. 1Kor 12; Róm 12,3–8
302. Mt 6,33
303. Lk 14,28
304. Mt 7,13–14
305. Jn 16,27; 17,23

De *az evangélium nem akármi*. Nem egy igazság a sok közül. Aki hallja az üzenetet, döntés elé kerül. Nem szabad könnyelműen bánni vele. Végtére is ez az üzenet meg akar menteni és meg akar óvni minket.

Képzeljen el egy hírt, amely erdőtűzre figyelmeztet, vagy hurrikánra, vagy szennyezett ivóvízre, vagy gátszakadásra. Egy hírt, amely nemcsak figyelmeztet, hanem megmutatja a kiutat és az oltalmat is. Mennyire kellene komolyan venni ezt az üzenetet? Mi van, ha valaki tévesen úgy gondolja, hogy túlzás vagy nem igaz, vagy csak másoknak szól?

Minden napvilágra kerül

Jézus tanítványai úgy hirdették az evangéliumot, hogy tanúságot tettek a világ feltámadott Uráról.[306] Azt hirdették, hogy Benne lehetséges a bűnbocsánat, ha az ember bízik Benne, megvallja bűneit, és megváltoztatja az életét. Ugyanakkor mindig hangsúlyozták, hogy eljön egy nap – és ez a nap már szilárdan ki van jelölve –, amikor minden embernek számot kell adnia ennek az Úrnak. *Jézus minden ember bírája.* Mindenki ott fog állni Előtte. Szemtől szembe. Isten, az Ő Atyja, rábízta az ítéletet.[307]

Mindenről, amit tettünk, mondtunk és gondoltunk, számot kell adnunk. Figyelmeztetés tehát, hogy gondoljuk végig az életünket! Hogy mérlegeljük, tetszik-e Istennek, amit teszünk. *Mit érez, amikor arra gondol, hogy minden napvilágra kerül – kivétel nélkül minden? Amit titokban gondoltunk és tettünk, amit embereknek okoztunk, és amit elmulasztottunk.*

Mélyen bennünk, a szívünkben és a lelkiismeretünkben mindannyian tudjuk, hogy vétkeztünk. Tudjuk, mit nem helyesel Isten soha. Képzelje el: készek volnánk-e arra, hogy elmúlt hetünk gondolatait és érzelmeit egy képernyőn nyilvánosan megmutassuk mindenkinek, akivel ezen a héten dolgunk volt? Inkább nem egyeznénk bele, mert van egy és más, amit szívesebben megtartanánk magunknak. Ha már emberek előtt is szégyellünk egyet-mást, hogyan állunk akkor a szent Isten előtt?

A Biblia soha nem kicsinyíti le a bűn kérdését, amely minket, embereket Istenhez fűződő viszonyunkban érint. Akárhogy forgatjuk is: ez a fő probléma. Az örömteli üzenet pedig ez: aki Krisztusban van, annak nem kell kárhoztatástól félnie.[308] Ha bocsánatot nyertünk, nem kell többé félnünk attól, hogy találkozunk Istennel.

306. ApCsel 4,2; 8,12.25.35.40; 11,20; 17,18
307. Jn 5,22–29
308. Róm 8,1

Krisztusban a gyermekeivé tett minket, a fiaivá és leányaivá.[309] Isten tökéletes szeretete kiűzi a félelmet![310]

De mi van, ha elutasítom az evangéliumot? Isten senkire sem kényszeríti rá az üzenetét. Az emberre bízza a döntést. Bár ugyanakkor mindent megtesz, hogy meggyőzze őt erről az üzenetről. Keresi az embereket, és harcol azért, hogy meggyőzze a szívüket.[311]

Gondoljon egy fuldokló emberre, akinek mentőövet dobnak. Senkinek sem jutna eszébe azt állítani, hogy a fuldoklót kényszeríteni akarják arra, hogy megmeneküljön. Ha valaki nem ismeri fel, hogy elveszett, az evangélium semmit sem fog jelenteni neki. Isten Lelke azonban munkálkodik az evangéliumban: meggyőzi az embereket.[312] Isten igéjének ereje van ahhoz, hogy megnyissa a szíveket.[313]

De ne ringassuk magunkat illúziókba: evangélium nélkül, Krisztus nélkül elveszettek vagyunk, és már most Isten haragja alatt állunk. Nincs semleges zóna. Krisztusban nincs kárhoztatás – Krisztus nélkül jogos ítélet vár ránk.

Ha valaki megmarad a nem mellett, akkor vállalnia kell a következményeket. A bűnnel és a bűntudattal egyedül marad. Hogyan akar vagy tud védekezni annak színe előtt, aki minden indítékot átlát?

Isten szeretet![314] De világosság is. Teljesen szent.[315] Aki az üzenete ellen dönt, nemet mond Istenre, Jézusra és mindarra, amit szeretetből tett érte. És amit mindenkinek ingyen kínál. Jézus egyszer ezt mondta:

Aki nincs velem, az ellenem van![316]

Isten haragja

A segítségnyújtás elmulasztásához hasonló volna, ha nem mutatnék rá Isten haragjának valóságára.[317] Arra, hogy Isten teljes mértékben irtózik a bűntől. A bűn a legbensőbb lényét érinti. Elszomorodik,[318] amikor látja, hogyan élnek az emberei istentelenül, és nem veszik észre, hogy Nélküle a nyomorúságba jutnak. *Ahogyan Isten szeretetét sem lehet érzelem nélkül elgondolni és megérteni,*

309. Jn 1,12
310. 1Jn 4,16–19
311. Lk 19,10
312. Jn 16,8
313. Zsid 4,12–13
314. 1Jn 3,1; 4,7–8.16
315. 1Jn 1,5; Jel 4,8
316. Mt 12,30
317. Jn 3,36; Róm 1,18; 2,5.8; 3,5; 5,9; Ef 2,3; 5,6; Kol 3,5–6; Jel 6,16–17; 11,18
318. Mk 3,5

ugyanígy van a haragjával is. De ez a harag is tiszta és szent. Nem indulatkitörés, nem irracionális és mértéktelen reakció az emberek bűneire. Isten késedelmes a haragra![319] Nem úgy, mint mi, emberek.

Isten haragja azt jelenti, hogy Isten az embert önmagára hagyja bűnei következményeivel és hatásaival együtt.[320] Magára hagyatva lenni, elveszettnek lenni mindazokkal a problémáimmal, amelyeket magam okoztam. Ezt senki sem akarja átélni.

A harag azt jelenti, hogy az ítélet napján a bűnömmel együtt kerülök Isten dicsőséges szentsége elé. Isten haragja Isten válasza a bűneinkre, amelyekkel embereknek és Neki ártunk.

Ha Isten nem haragudna, nem volna Isten. Megtagadná a szeretetét, amely a gonoszt annak minden formájában elviselhetetlennek tartja. Végső soron senki sem akar olyan Istent, aki mindenre igent mond. *Ha már az emberek nem tudják biztosítani az igazságosságot, akkor csak Istenben reménykedhetünk.* Ez azonban nemcsak a többieket érinti – mindenki maga ad számot önmagáról.

A keresztények arról tesznek tanúságot, hogy Isten meg akar békéltetni minket önmagával,[321] mert maguk is így ismerték meg Őt.[322] De Ő nem megszelídített Isten, aki átveszi a mi mércéinket. Nem fog hallgatni az igazságtalanságainkról. Vagy egyszerűen szemet hunyni fölöttük. Gondoskodni fog az igazságosságról. A maga módján, amely felülmúlja a lehetőségeinket és a mai elképzeléseinket.

Aki nemet mond Istenre és az Ő örömhírére, talán többször is, az megkeményíti önmagát. Így elveszett.[323] *Elveszett, mert Isten nehéz szívvel elfogadja ezt a nemet.* Elveszettnek lenni azt jelenti: nem ott lenni, ahol az embernek lennie kellene, és ahol lehetne. Nem otthon, hanem magányosan és gyökértelenül. Az Istennel való kapcsolat megszakadt. Azzal az Istennel, aki mindenki után elmegy a végsőkig, hogy hazahozza.[324]

Mindenki, aki elutasítja az evangéliumot, megkapja bűneiért az igazságos ítéletet.[325] Az ítélet tökéletesen igazságos lesz.[326] Amit az ember vet, azt fogja learatni, mert Isten nem csúfoltatik meg.[327] Aki engedetlen volt az igazsággal és az evangéliummal szemben, és makacsul ellenállt, haragot, búsulást,

319. 2Móz 34,6
320. Róm 1,26
321. 2Kor 5,19–20
322. 2Kor 5,11
323. Róm 2,12; 1Kor 1,18; 15,18; 2Kor 2,15; 4,3; 2Thessz 2,10; 2Pt 3,9
324. Lk 15,4.24; Jn 3,16; 2Pt 3,9
325. 2Kor 5,10
326. Jel 20,11–15; 21,8
327. Gal 6,7–8; 4Móz 32,23

nyomorúságot és szorongást fog átélni.[328] Néha már ebben az életben, de bizonyosan a halál után. Ilyen lesz szembenézni el nem törölt bűnével, és még egyszer találkozni saját bűnével. Ezúttal Isten szemszögéből. És azoknak az embereknek a szemszögéből, akikkel igazságtalanul bánt.

Az örök élet és a pokol

Jézus beszél a dicsőséges örök életről[329] és az örök tűzről és örök büntetésről.[330] Beszél a külső sötétségről, ahol azok vannak, akik nem engedelmeskednek az evangéliumnak.[331] A sírásról és a fogcsikorgatásról.[332]

Valóban Jézus az, aki gyakran szól a pokolról. Ő, aki maga a megtestesült szeretet, beszélt róla a legtöbbet.[333]

Az Újszövetség görög eredeti szövegében a pokol szó: *gehenna*. Akkoriban ez valóságos hely volt, egy völgy Jeruzsálem mellett. Jézus idejében szemétlerakó, ahol állandóan égett a tűz. Jézus Jeremiás prófétára is utal, aki ugyanezt a völgyet Ben-Hinnomnak nevezi.[334] Ez a hely bálványimádásáról volt ismert, amelynek során gyermekeket is feláldoztak. A gyalázat és a bűn megtestesítője tehát. És ezért az ítéleté és a romlásé. A pusztulásé és a halálé.

Aki úgy akar tovább élni, mint eddig, aki meg akar maradni a bűnében, az így az élet ellen dönt. Kizárva marad az örök élet dicsőségéből. Ez az élet és a jövő vár Isten minden gyermekére az Ő új világában.[335]

A Biblia figyelmeztetésül drasztikus képekkel írja le a poklot. Nem hallgat róla. Ellenkezőleg: nyomatékosan figyelmeztet. A pokol nemcsak a „nagy bűnösöknek" szól. Ne csak olyan tömeggyilkosokra gondoljunk, mint Hitler, Sztálin vagy Mao. Szadistákra vagy gyermekbántalmazókra. Isten az ő ítéletüket ugyanolyan igazságosan szabja meg, mint annak az emberét, aki a mi mércénk szerint semmi vagy csak kevés rosszat tett. A Biblia világosan mondja: *mindenki* vétkezett, és nem éri el Isten dicsőségét.[336]

Arról, hogy a pokol részleteiben mit jelent az emberek számára, Jézus és a Biblia hallgat. Ezért a fantáziálásnak nincs helye. Jézus kijelentései elég figyelmeztetést jelentenek.

---

328. Róm 2,5–11
329. Jn 3,36; 5,24; 6,47.51; 10,28; 11,26; Róm 5,21; 6,23; 1Jn 2,25; 5,11.13
330. Mt 25,34.41.46
331. Mt 8,12; 22,13; 25,30; Jn 8,12; 12,46
332. Mt 8,12; 13,42.50; 22,13; 24,51; 25,30; Lk 13,28
333. Mt 5,22–30; 10,28; 18,9; 23,33
334. Jer 7,31; 19,2–7; 32,35; Ézs 66,24
335. Jel 21,8.27; 22,15
336. Róm 3,23

Különböző véleményeket fog hallani a pokolról. Egyesek szerint nem létezik. Mások úgy vélik, hogy ott az elveszett emberek végleg megsemmisülnek. Megint mások szerint az emberek csak korlátozott ideig vannak ott megtisztulás végett, hogy utána mégis az örök életbe jussanak. Olvassa el, mit mond erről a Biblia, és keresse ki a lábjegyzetekben szereplő szövegeket. A legrosszabbal, a legrosszabb esettel számoljon. Jobb kellemesen meglepődni, mint keserűen csalódni.

Isten tiszteletben tartja, ha az ember nemet mond. Bár fáj Neki, és úgy siratja őket, ahogyan Jézus Jeruzsálemet.[337] Ők el lesznek választva Istentől, és viselni fogják elutasításuk és bűneik következményeit. Ezt nevezi a Biblia *második halálnak*.[338] Isten nélkül akartak élni, és most mindörökké így is fognak élni. Igaz az a mondat, hogy „a pokolban csak önkéntesek lesznek".[339] Az ember választás előtt áll: a halált vagy az életet választja.[340]

Ma van az üdvösség napja – nem holnap!

A másik evangélium

Az evangélium az igazság igéje.[341] Isten igazsága. Minél jobban terjedt az evangélium, annál több olyan változat bukkant fel, amely már nem felelt meg az eredetinek. Már időszámításunk első századában figyelmeztetnek az apostolok, akiket Jézus az igehirdetéssel bízott meg, az evangélium hamisításaira.[342] Hasonlítanak az eredetire, megtévesztésig valódinak tűnhetnek.

Ugyanígy vannak megcsonkított változatok is, amelyek lényeges dolgokat hagynak el, vagy tesznek hozzá. Vannak hamis és félrevezető változatok. Eligazodásul íme néhány példa.

Az evangélium következetesen megmutatja, hogy nem tudjuk megmenteni magunkat. Minden kísérlet, hogy jobbá tegyük önmagunkat, reménytelen. Az a kísérlet, hogy megtartsuk Isten törvényét, és jó cselekedetek által nyerjük el Isten elfogadását, kudarcot vall.[343]

Ugyanígy nem működik az sem, hogy egy kicsit igénybe vesszük Isten kegyelmét, és szükséges kiegészítésként hozzátesszük jó cselekedeteinket. A

337. Mt 23,37
338. Jel 2,11; 20,6.14; 21,8
339. A gondolat C. S. Lewistól származik: a pokol ajtaja belülről van bezárva („Über den Schmerz"; *The Problem of Pain*; magyarul: *A fájdalom*).
340. 5Móz 30,15–19
341. Gal 2,5.14; Ef 1,13; Kol 1,5; 1Tim 2,4
342. 2Kor 11,1–4; Gal 1,6–9
343. Róm 3,20.28; Gal 2,16; 3,10

yelem és a cselekedetekből való megigazulás keverése vagy kiegészítése. *Valahogy az emberi természetünkhöz tartozik, hogy ki akarunk érdemelni valamit.* Kegyelmet elfogadni nehéz. Pedig éppen ez az evangélium!

Másrészt Isten kegyelmét le is lehet értékelni, olcsóvá lehet tenni. Aki igénybe veszi az evangéliumot, de nem változtat az életén – a Biblia ezt bűnbánatnak és megtérésnek nevezi –, az félreértette. Az evangélium nem szabadjegy egy önzésben és bűnös önmegvalósításban töltött élethez.[344] Az élő hit mindig mélyreható életfordulathoz vezet.[345] Új életbe vezet, amelyben Krisztus az Úr és a parancsoló.[346] Az új élet nem bűntelen. Ebben a földi testben soha nem is lesz az. De van egy előtte és egy utána, egy változás, amely kis vagy nagy tettekben és szavakban válik láthatóvá. A jó cselekedetek ugyanúgy hozzátartoznak a keresztény élethez, mint maga a hit. Jó cselekedetek nélkül a hit halott. Ahol igazi hit van, ott jó cselekedetekben válik láthatóvá. Ez nem a cselekedetekből való megigazulás. A jó cselekedetek az új élet bizonyítékai.

Az igazi evangéliumnak nincs szüksége kiegészítésekre. *Jézus, és semmi más* – így szól az üzenet.

Ezért meg kell őriznünk az evangéliumot,[347] úgy, ahogyan az Újszövetség leírja. *A meghamisított evangélium nem ment meg!*

Ami nem az evangélium

Az evangélium nem reklám egy egyház vagy felekezet számára. Nem mintha az egyháznak nem volna szerepe. Hiszen minden felekezet keresztényei többé-kevésbé továbbadják az evangéliumot. Az egyházak otthont, hazát jelentenek mindazoknak, akik hitre jutnak.

Az evangélium elsősorban nem a világ jobbá tételének programja, bár sok helyen nagymértékben hozzájárul ehhez. Sokkal inkább a szívek megváltoztatásának programja. Jézus sok tanítványának felebaráti szeretete által sokan kapnak segítséget. A kórházak, a gyermekotthonok, a rabszolgaság eltörlése Isten szeretetének bizonyítékai, amely emberekben ölt testet. A keresztényeknek úgy kell hatniuk, mint a só.[348] Néven kell nevezniük az igazságtalanságot – a globálisat is –, és ki kell állniuk az igazságosságért.

344. Róm 6,1; 2Pt 1,9–11
345. Jak 2,18–26
346. 2Pt 2,1; Júd 4
347. Júd 3
348. Mt 5,13

Az egyes ember megmentése Krisztus keresztje által forradalmi erőt szabadít fel, amely hatással van a társadalomra. A kereszt üzenete az egyetlen erő, amely jobbá tudja változtatni a világot. És az egyetlen erő, amely bebizonyította, hogy képes erre. *Itt az ideje, hogy Krisztus keresztjét még egyszer hangosan és világosan hirdessék.*

A gyakorlatban az evangélium abban mutatkozik meg, hogy úgy cselekszünk, ahogyan Jézus. *Készen arra, hogy adjunk, segítsünk, védelmezzünk, felszabadítsunk, hitet valljunk. Hogy szeressünk!* Sok helyen változik valami jó irányba. Olyan emberek által, akiket az evangélium megváltoztatott. Isten a népe által munkálkodik a világban, és egy napon gondoskodni fog arról, hogy mindent újjá tegyen. A világ megváltoztatása, átalakítása, politikai, társadalmi és pénzügyi problémáinak megoldása nem a tanítványok vállán nyugszik. Nem ez az a megbízatás és küldetés, amelyet Jézus ránk bízott.

Az ország tanítványaiban, az ő közösségükben Isten új világa már elkezdődött. Ők hirdetik az ország evangéliumát, és tanítvánnyá teszik az embereket. Ez a leghatásosabb befolyás arra a társadalomra, amelyben élnek.

Az evangélium a személyes élet jobbá tételének programja sem. Vagy a meggazdagodásé. Nem önoptimalizálás. Hanem az az üzenet, hogy Isten megtett és végbevitt valamit, amire mi nem voltunk képesek. Erre a kősziklára építjük az életünket. Üdvösségünk abban nyugszik, amit Jézus a kereszten kiáltott: Elvégeztetett! Igent mondunk rá, hálásan elfogadjuk.

Az evangélium azonban soha nem ígér jólétet vagy gazdagságot. A kirekesztés és az üldözés miatt a kereszténynek néha még rosszabb is a soruk, mint a szomszédaiknak. De bízhatnak abban az Istenben, aki megígérte, hogy mindig velük lesz, és gondoskodik róluk.

Befejezésül

Ez csak áttekintés volt a világ legjobb üzenetéről. Olyan üzenetről, amely felemel. Amely bűnbocsánatot és elfogadást ajándékoz. Amely megszabadít, és bátorít Jézus által.

Mit mond Önnek személyesen ez az üzenet? A szívének? Talán soha nem volt még olyan közel hozzá, mint most. Ma van az üdvösség napja – nem holnap, akkor már késő lehet.

Az evangélium olyan, mint egy nagy címletű bankjegy, amelyet aprópénzben és kis címletekben fizetnek ki. Idő kell ahhoz, hogy ennek az üzenetnek a tartalmát egyre jobban megértsük és átlássuk. Ez kis, néha nagy lépésekben történik. Miközben követjük Jézust. A hétköznapokban. Az igazi megismerés

csak a hit és az engedelmesség minden egyes lépésével növekszik. Vagyis csak akkor, ha azt tesszük, amit Jézus mond.

Az evangélium a világtörténelem középpontjában áll, amelyet Isten üdvtörténetté fordított.

Pál hirdetni akarta az evangéliumot a római hívőknek,[349] bár ők már régóta jártak a hit útján. Meg akarta mutatni a nagyságát, a hatókörét és a következményeit földi életünkre és az örökkévalóságra nézve. Le is írta: ez a rómaiakhoz írt levél. Az evangélium emlékműve.

Olvassa el ezt a levelet!

Hogyan tovább?

Adjon hálát Istennek minden jóért, amit Önről és közvetlenül Önnek mondott.

Ha kérdése van, írjon nekem: hj-ronsdorf@t-online.de

További könyveket, írásokat és prédikációkat a honlapomon talál: www.hans-joerg-ronsdorf.de

Még néhány fontos tanács:

- Olvassa a Bibliát. Ha lehet, rendszeresen.
- Olvassa a Bibliát másokkal együtt – és beszélgessenek róla.
- Imádkozzon, hogy Isten tegye elevenné az igéjét az Ön számára – mintha közvetlenül Önhöz szólna.
- Olvassa el a szöveget, lehetőleg hangosan és többször.

Tegye fel a következő kérdéseket a szövegnek:

- Milyen címet adna ennek a szövegnek?
- Mit mond a szöveg Istenről és Jézusról?

349. Róm 1,1–5.9.15–17

- Mit mond a szöveg az emberekről?
- Mit tanulunk a szövegből?
- Mit kell tennünk?
- Hogyan bátorít minket az ige?

Imádkozzanak együtt. Amikor újra találkoznak, beszéljék meg a tapasztalataikat és élményeiket.

Keresse a kapcsolatot és a közösséget olyan keresztényekkel, akik szeretik és tisztelik Jézus Krisztust, és akik megbecsülik, olvassák és komolyan veszik a Bibliát.

Örömhír-e a Jézusról szóló evangélium? És tulajdonképpen miért?

Szánjon rá egy kis időt, és fedezze fel az evangélium eredetiségét különböző nézőpontokból.

Egyszerűen és jól érthetően – itt a nagy egészről van szó.